This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

Digitized by Google

B. L. 4608.

[redacted]IBLIOTHEEK GENT

[redacted]00009537

Digitized by Google

CHILDERIK,

TREURSPEL.

GEVOLGD NAAR HET FRANSCHE

VAN DEN HEERE

DE MORAND.

TE *AMSTELDAM.*

By J. HELDERS en A. MARS, in de Nes.
Met Privilegie. 1783.

Digitized by Google

Digitized by Google

DEN HEERE

MATTHEUS DE NEUFVILLE,

EN VROUWE

PETRONELLA DE NEUFVILLE,

WORD HET

TREURSPEL

VAN

CHILDERIK

GEDIENSTELYK TOEGEWYD

DOOR DERZELVER NICHTE

C. L. DE NEUFVILLE.

Digitized by Google

BERICHT.

CHLIDERIK, *Fransch Treurſpel van den Heere* DE MORAND, *my in handen zynde gekomen, vond ik, by de lezing, de Vinding daar van zo fraay, de Karakters zo grootmoedig, verſcheiden, en wel onderſteund, de onderhandelingen zo wel geſchikt, en de ontknooping zo voldoende, dat ik het niet alleen der vertalinge waardig oordeelde; maar het behaagde my ook zo ongemeen, dat ik, myzelf vergetende, niet dacht daar toe onbekwaan te zyn. Dus heb ik wel myne drift in het verduitſchen en berymen van dit Treurſpel voldaan, maar ik heb my geenszins konnen voldoen in den uitſlag. Ik heb weinig hoop dat het allen aangenaam zal wezen; dewyl ik, niettegenſtaande wy altoos genadige Rechter over ons zelven zyn, echter bekennen moet, dat men van de moeite die eene naauwkeurige en tevens onbedwongene Vertaalinge kost, alsmede van de*

ſtreng-

Digitized by Google

ſtrengheid veler Lezeren, behoorlyk onderricht moet wezen, om te durven vertrouwen dat men 't gunſtig zal laaten doorgaan. Het edelmoedige gevoelen van toegevendheid omtrent de evennaasten, durf ik overal niet verwachten. Ik zou, om het op te wekken, konnen zeggen, dat men loffelyker eenige misſlagen gunſtig verſchoont, dan dat men Vernuften die veel leedigen tyd hebben, van zo ſchoon eene bezigheid, als de Dichtkunst is, afſchrikke door den toegang tot de Wetenſchappen al te ongenaakbaar te maken.

Ik heb, zo veel my mogelyk was, het Fransch Treurſpel nagevolgt, en alleen in het zesde Tooneel van het derde Bedryf, zes Regels van myne vindinge daar in gevoegt, beginnende,

Eer gy aan Sigibert zyns Vaders ſcepter ſchenkt.

My ſchiet geene verdere merkelyke verandering in. Ik had 'er noch wel eenige willen maken in de Naamen der Perſonaadjen, die, myns bedunkens,

Digitized by Google

niet al te aangenaam voor het gehoor luiden: doch vermits de Franschen, veel min dan wy, eenige hardheid in hunne Poëzy dulden, en dat echter de Heer DE MORAND *die Naamen heeft laten doorslippen; zo dacht het my eer naar waanwysheid, dan naar verbetering te gelyken, daar in verder van zyn voetspoor te durven afwyken, dan onze Nederduitsche uitsprake my kon toelaten.*

Digitized by Google

De Gecommitteerden tot de zaaken van den Schouwburg hebben, volgens Octroy door de Heeren Staaten van Holland en Westvriesland, den 5den November 1772. aan hen verleend, het recht van deze Privilegie, alleen voor den tegenwoordigen druk van CHILDERIK, *Treurspel*, vergund aan J. HELDERS, en A. MARS.

Amsteldam, *den* 30. *Augustus*, 1783.

Geene Exemplaaren zullen voor echt erkend worden, dan die, door één der Heeren Gecommitteerden, onderteekend zyn.

Digitized by Google

PERSONAADJEN,

Childerik, Koning der Franſchen, door Gellon onttroond, en voor dood gehouden.

Clovis, Zoon' van Childerik, doch gehouden voor den oudſten Zoon van Gellon, en regeerende in Gellons plaatſe, ſedert deszelfs dood.

Sigibert, oudſte Zoon van Gellon, gehouden voor deszelfs jongſten Zoon, en eenen Broeder van Clovis, doch van eenigen voor den Zoon van Childerik.

Albezinde, Nichte van Childerik.

Clodoad, gewezene Zedemeester van Gellons Zonen; Staatsdienaar van Clovis.

Lisus, Childerik toegedaan; van wien het doorluchtig huis van Montmorency afſtamt.

Gontaris, Hoofdman der Lyfwacht van Clovis.

Ellenire, Vertrouwde } van Albezinde.
Agione, Staatjuffer }

Valamir, Vertrouweling van Sigibert.

Lyfwachten.

Het Tooneel is te Doornik, *in het Paleis van Childerik.*

SCHIL-

Digitized by Google

CHILDERIK,

TREURSPEL.

EERSTE BEDRYF.

EERSTE TOONEEL.

CLOVIS. ALBEZINDE, *Lyfwachten.*

CLOVIS.

Wy zien, na zo veel rouw, in 't eind' den dag verschy-(nen,
Die 't yslyk nawee van den treurtyd doet verdwynen,
Door Gellons dood verwekt. Prinsesse, ik heb voldaan
Aan alles wat een Zoon, een Koning moest bestaan;
Waar door my vrystaat u als Minnaar toe te spreken.
Gy kent myn teder hart; myn liefde is u gebleken;
Gy waart my toegeleid; en, had des Konings dood
Myn wenschen niet vertraagt, ik waare uw Echtgenoot.
Niets wederhoud ons nu, om, door een wettig blaken
Voor 't outer, u Meestres van 't trouwste hart te maken:
Regeer het Ryk en my; blyft in geen twyfel meer.

ALBEZINDE.

Duld dat ik u myn hart ontdekken moog', myn Heer.
Om u geen klagt, my geen verwyting te bereiden,
Wil ik uw' yver door bewimpling niet misleiden:
Het waar' myn glorie, 't waar, myn' pligt te kort gedaan,
Zo ik door ydle hoop uw liefde wou verraên.
Gy vleit u vruchteloos. Neen, nooit moet gy verwachten
Dat ik door wedermin uw zielwond zal verzachten:

Digitized by Google

Neen! verr' dat Albezinde ooit huwe aan Gellons bloed,
Werde eeuwig tusschen ons een felle haat gevoed!
Niet dat ik myne hulde aan waare deugd onttrekke;
Ze is my beminnenswaard by wien ik haar ontdekke
Ik zie hoe gy u zelf, door goedertierendheid,
Eene eeuwige eer verwerft; hoe gy door wys beleid,
Grootmoedig 't heil bedoelt van uwe Landsgenooten:
Maar als myn haat bevroed van wien gy zyt gesprooten...
Ach! 'k zie in u den Zoon eens Dwinglands! eens Barbaars!
Eens Beuls van myn Geslacht! eens laffen moordenaars,
Wiens hand zich in het bloed van Childerik dorst verven.

CLOVIS.

Ach! mogten we eeuwig dat beklaaglyk denkbeeld der-(ven!
Waarom herhaalt gy steeds het geen uw edel hart (smart?
Met schrik, met wraak vervult, het myn' met angst en
Mogt Clovis liefde uw' haat, zo diep geworteld, heelen!
Hy in uw hart, zo veel als in uw smarten, deelen!
Neen; zonder uwe liefde, is my de kroon niets waard.
In u, in u alleen, bestaat myn heil op aard'!
Beschouw een' Vorst die u bemint, die, aan uw voeten,
Zyn' Vaders wreedheid, aan uw bloed gepleegt, wil boe-(ten.

ALBEZINDE.

Wat kan 'er wezen, dat uit myn geheugenis,
Na zo veel wanbedryfs, uw' Vaders gruwlen wisch'?
De haat voor Gellon, 't lot van myn vermoorde Maagen,
Wierd my te dikwyls op het aakligst voorgedraagen.
Myn jeugd belette me een gezicht, waar voor ik beef!
Maar denk niet dat daar van 't geheugen my begeev'.
Myn geest, te krachtig met dat denkbeeld ingenomen,
Waant noch hun bloed te zien uit de open wonden stroo-
men: (uur
'k Herdenk, met doodschen schrik, aan dat beklaaglyk
Dat Gellon, ondersteund door Rome, 't oorlogsvuur
Deed blaken, toen die snoode, omstuwd van ryksverraders,
Vorst Childerik, ten troon van zyn doorluchte Vaders
Gezeten, nederstiet, vervolgde, hem te wreed

Door

Digitized by Google

Door onbesuisde woede in kluisters zuchten deed:
Hoe hy dien Opperheer, gemat door folteringen,
Het hoofd van 't lichaam scheide, om in 't gebied te dringen.
(woed
My dunkt myn' Broeders noch te aanschouwen, die ver-
Zyn omgebragt, gestraft, omdat hen 't Vorstlyk bloed
Door de adren zweefde. Ik hoor vorstin Bazine klagen;
'k Zie haar gekerkerd, ja bezwyken voor haar plagen!
Ik hoor de moordkreet van haar' Zoon, de wieg ontrukt,
Door moorder Clodoad het staal in 't hart gedrukt!
Dus moest, om 's Dwinglands hart een valsche rust te ge-
Dat deerlyk overschot van Meroveüs sneven! ven,
Dus heeft het Monsterdier, 't geen twintig jaar den Staat
Verheerde, in 't zuiverst bloed dat de aarde ooit zag, gebaad.
Gy yvert vruchtloos, door uw deugd, zyn schand' te heelen:
'k Zou, huwende aan den Zoon, in 's Vaders misdryf deelen.

CLOVIS.

Ach! zonder dat uw wraak my zulks voor oogen stell',
Verzucht ik reeds genoeg om zo veel zielgekwel.
Myn hart gevoelt, als 't uw', het wee dier boezemkwalen;
Ja, 'k schaam my van zo wreed' een' Vader af te dalen!
Regeert, Tyrannen! treed de wetten met den voet;
Maar slaat, onzaalgen! 't oog op uw beklaaglyk Bloed!
Beschouwt de droeve vrucht van uw mishandelingen!
Hoe vruchteloos uw Zoons naar heldenglorie dingen!
Niets wischt uw smetten uit. Ja, ziet uw Nageslacht
Alom gehaat, gevloekt, schoon 't waare deugd betracht'!
Vergeefs is 't, dat ik, vreemd van wreken, en van straffen,
De kerkers opensluite; aan elk wil recht verschaffen:
De ballingen herroep', herstelle in hunnen staat,
Wanneer men echter my, na zo veel weldaên, haat!
Prinses, zie of de kroon, hoe schoon haar glans moog' blaken,
Myn hart, tot deugd gevormd, ooit kan gelukkig maken.
Gevestigd op den troon, van heldenroem omstuwd,
Gevoel ik iets, waar voor myn ziel te deerlyk gruwt;

't Ver-

Digitized by Google

't Verheert myn bang gemoed; 't erinnert myn gedachten
Hoe wetloos ik regeer', door 't heilloos koningslagten!
't Is of de naare Schim van dien vermoorden Vorst
My steeds voor oogen zweeft, verbleekt, van bloed be-
morst;
En, onder 't wreed verwyt van Vaders gruwelstukken,
Verschrikkelyk herleeft, om my den staf te ontrukken.
ô Goden! zo gy my 't gebieden waardig acht,
Waarom als wettig Vorst my niet ten troon gebragt?
Waarom, onwaard voor u en my zo hoog verheven,
Ben ik door 't erfrecht niet in myn geluk gestreven?

Tegen Albezinde.

Opdat ik op den troon een duurzaam heil geniet',
Verééne ons 't echtverbond! Verdryf myn zielsvedriet,
Aanminnige Prinses! gy zyt de Bloedvriendinne
Van Childerik; gy zyt hier wettige Vorstinne.
Dat een onscheibaar lot ons, voor het echtältaar,
Voor eeuwig t'samen voeg'! my van Geweldenaar
Tot wettig' Vorst verheff'! van my het misdryf weere!
Als ik met u gekroond, en door uw keur, regeere,
Schenkt gy my al, 't geen tot myn grootste glorie strekt,
't Geen my het smartlyk deel van 's Vaders schande ont-
(trekt.

ALBEZINDE.

'k Hoor met verwondering u die gevoelens uiten,
Zo ze in een' Dwinglands Zoon uit deugds betrachting
spruiten.
Zo gy die twyffeling my benemen wilt, myn Heer,
Daal van den troon; geef my myn wettig erfdeel weêr.
Gy moet myn Vrankryk zyn Vorstin niet meer verbergen;
Val my het eerst te voet, maar zonder loon te vergen;
Laat my de keur wien ik tot Koning kieze, en huw':
Misschien, door uwe deugd verrukt, verkieze ik u.
Zie daar door welk een' daad, en loflyk zelfverzaken,
Ge u edelmoedig moet aan my behaaglyk maken:
Zie daar wat u betaamt: weläan; volbreng uw' pligt,
Of kom nooit weder voor uw Koningins gezicht!

Digitized by Google

TWEEDE TOONEEL.

CLOVIS. *Lyfwachten.*

CLOVIS.

Wat hoor ik? wat ontwerp! wat word my voorgesla- (gen?
Hoe word haar, met myn hart, de kroon niet opgedragen?
Maar, Wreede! ik merk uw list: de rykstaf, niet myn trouw...

DERDE TOONEEL.

CLOVIS, CLODOAD. *Lyfwachten.*

CLOVIS.

Myn Clodoad! kom, troost uw' Koning in zyn' rouw.
Een Trotse durft my stout braveeren, d' echt ontzeggen;
My vergen om de kroone en scepter neêr te leggen!
Die Fiere eischt myn Gebied, als erfdeel, wederom!
'k Beken, myn Vriend, myn hart, bestreden van alom,
Besloot misschien, door liefde en eedle deugd gedreven:
Haar' wensch te kroonen, 't Ryk een Koningin te geven:
Maar de yslyke achterdocht dat zy myn huwlyk wraakt,
Omdat ze in 't heimlyk voor geliefder Minnaar blaakt,
Weêrhoud my; tergt myn spyt, doet my myns ondanks vreezen,
Of ook myn Broeder mogt myn Medeminnaar wezen:
Ja, 'k ducht dat my die Fiere om Sigibert verstoot.
Ik weet niet uit wat bron myn wrevel t'hemwaarts sproot:
Door onverzoenbren haat, van jongs af ingezogen
Kon ik zyn byzyn nooit, dan tegen dank, gedoogen,
Goôn! was twee Prinssen, van een' zelfden Vorst gedaald,
Wie beide een zelfde bloed door harte en adren straalt;
Twee Broeders t'eener dragt, ten zelfden stond geboren,
Een bittre vyandschap, zo haast als 't licht, beschoren?
Want dat hy my ook haat, betoont hy meer en meer.

CLO-

Digitized by Google

CLODOAD.

Wat baat u 's Prinsen liefde of haat? gy zyt zyn Heer,
Zyn wettig Vorst. Kunt gy zyn byzyn niet verdragen,
Zyn lot, maar niet het uwe, is waardig te beklagen
Gy heerscht, van 't volk bemind; gantsch Vrankryk juicht en eert
In u een' Koning die door liefde en deugd regeert,
Die, meer dan de eerstgeboorte, u doen ten rykstroon steigren.
Durft Albezinde u trots haar hand voor 't outer weigren,
Eer andre Schoonheên met de aanbieding uwer trouw:
De schoone Zuster van der Gotthen Koning zou,
Zo ze u behagen kon, zichzelf gelukkig achten:
Vorst Alarik zoude u versterken met zyn magten;
Hy wierd, van Vyand, dus uw Vriend: dit nieuw geluk
Zou 'ovrig Gauler Volk doen buigen in uw juk,
Nabuuren, stout op de eer, dat Hektors dapre neven,
Hunne oude koningen, noch op den troon herleven.

CLOVIS.

Had my de Mingodes niet aan haar magt verslaaft,
Licht wierd dat grootsch ontwerp door mynen arm gestaaft.
Doch, als het tyd zal zyn den vyand op te komen
Daar ons de zege wacht, dat zy myn wapens schroomen!
Wat Rome en Alarik mag poogen, 't is genoeg
Als ik my aan het hoofd van Vrankryks benden voeg.
Maar de onverzaadbre drift van volken te overwinnen.
Kon nooit moedig hart die bloedige eer doen minnen;
Geeft staat-, geeft moordzucht roem aan Helden? Neen, 't behoud
Des Vaderlands; de rust der Volken, ons betrouwd;
De deugd te vorderen; verdrukkingen te weeren,
Is 't waardig onderwerp van Clovis zielsbegeeren.
Maar eindlyk, roove ik niet aan myn Prinsesse een kroon,
Verkregen door 't geweld des Vaders, door den Zoon
Noch onrechtvaardiger bezeten? Laat ons poogen

Haar,

Digitized by Google

Haar, door myn echtverbond, ten zetel te verhoogen.
Wat is het heuglyk voor een deugdelyk gemoed,
Al 't, op bevel der min, zyn, ſtrengſten pligt voldoet!

VIERDE TOONEEL.

CLODOAD, *alleen*.

Moet ik zo vroom'een'Prins den dood, myns ondanks, (zweeren!
Dit eischt de liefd tot myn wettige Opperheeren.
Tyrannenbloed, gevloekt, terwyl 't geëerbied word,
Verſchaft onſterflyke eer voor die 't grootmoedig ſtort.
Maar waar blyft Liſus? 'k Wil voor hem myn hart ontſluiten.
Dien trouwen Yveraar voor 't recht der Koningsſpruiten
Betrouwe ik myn ontwerp: ik ſteun op zyn beleid,
't Geen my, op ons beſtaan, een goed gevolg voorzeid.
'k Weet, zyn verwondering zal zyn' yver noch vermee-
Om 't hooren van 't geheim. Hy komt. (ren,

VYFDE TOONEEL.

CLODOAD, LISUS.

LISUS.

Wat 's uw begeeren,
Beſchermer des Tyrans! Gy, Vyand van 't Geſlacht
Uws wettigen Monarchs! Word ik tot hier gebragt
Om, ſtervende, u den pligt eens Onderdaans te toonen?
Ik blyf myn' Vorst getrouw; ik zal zyn ſchim nooit hoo-
Noch tegen mynen eed, iets ſchandelyks beſtaan. (nen:
Niet min dan voormaals, met zyn droevig lot begaan,
De Moorders vloekende der koninglyke Loten.
Beſchreije ik 't vorstlyk bloed, op Gellons last vergoten.

CLODOAD.

Weêrhou geen traanen, zo grootmoediglyk geſtort.
'k Voel, dat myn boezem door uw ſmart bewogen word.

LISUS.

Hoe kan hem, die zyn' eed, zyn' Koning dorst verzaken,

De

Digitized by Google

De trouw eens Onderzaats, uit deernis, 't harte raken?

CLODOAD.

Verwyt my niet, dat ik myn Koning heb verraên.

LISUS. (slaan,

Zyt gy 't niet die uw hand aan 't vorstlyk bloed dorst
Den Zoon van Childerik, met een barbaarsche woede,
Het staal in 't harte drukte?

CLODOAD.

Als ik dien Zoon behoede,
Hy noch het licht genoot, wat zei dan 's Konings Vriend?

LISUS.

Dat gy uw' pligt voldeed. Maar op wat grond verdient
Die vreemde taal geloof; dat gy met hem bewogen...?
Neen, nimmer had de deugd op u zo veel vermogen.

CLODOAD.

Sla minder acht op uw vooringenomenheid.
Der Franschen Erfprins leeft. Veröordeel myn beleid
Voor 't minst niet, zonder my vooraf gehoor te geven.
Nadat Evages en Bazine moesten sneven
Door Gellons achterdocht, en snoode razerny,
Beval hy 't opzicht van zyn beide Zoons aan my;
Een' last, te voren aan Evages opgedragen.
Verrader Gellon wierd bericht, na weinig dagen,
Hoe één der Zonen van vorst Childerik den dood
Ontrukt was, door de zorg der vorstlyke Echtgenoot;
Dat 's Prinsen leven in het hart der onderzaten
De hoop op 't erfgebied hem ovrig had gelaten.
Ik kreeg bevel, dien Prins, zo wenschelyk bevryd,
Te zoeken; die welhaast, door de onvermoeibre vlyt
Der Loozaards, opgespoord, voor' t laf verraad moest
bukken. (ontrukken.
'k Wierd zyn Vervolger, om hem 's Dwinglands haat te
De Hemel, gunstig aan 't ontwerp, door my gesmeed,
Schonk me onverwachte hulp, die 't wenschlyk slagen
De jongste Voedsterling, aan myn bestier gegeven, (deet.
Prins Sigibert, verloor ten zelven tyde 't leven:

Ik

Digitized by Google

Ik deed myn' jongen Vorst dien vyands plaats bekleên,
En toonde Gellon-'t lyk, mishandeld en vertreên;
Die in d'onkenbren Zoon noch waant de wezenstrekken,
En 't overschot des bloeds van Childerik te ontdekken.
Myn veinzende yver voor 's Geweldenaars belang
Wierd met zyn gunst beloont, en d'allerhoogsten rang.
Fortuin, wufte Afgodin! hoe speelt gy met de Grooten!
Wat gruwzame euveldaên Tyrannen ooit besloten,
Men wint, verslaaft hun hart, door looze veinzery,
Ontwringt hen, door gevlei, het roer der heerschappy;
En al het staatsgeheim van schrandre hovelingen
Ligt in ter rechter tyd hen 't ryksgezag te ontwringen.

LISUS.

Prins Sigibert is dan myn' Vorst, myn' Konings Zoon!
Maar, ach! wat hopen wy voor hem op Vrankryks troon?
Gy laat, na Gellons dood, dien Dwinglands Zoon regeeren,
Dien ge eeuwig weeren moest.

CLODOAD.

Kon ik alleen hem weeren?
Die jonge Prins zo teêr van 't Volk en 't Heir bemind,
Steeg door zyn'roem ten troon. Wat toch bestaan, myn Vrind?
De Helden, aan 't belang van Childerik verbonden,
Zag ik gekluisterd, of in ballingschap gezonden.
Van laf gebroed omringd, bedoelde ik, door de kunst
Van schrandre veinzery, behendig Clovis gunst.
'k Verkreeg ze in 't eind'; myn raad deed' all'zyn zorgen strekken
Om gunstig 't wreed bevel zyns Vaders in te trekken:
Hy riep de ballingen te rug. Zyn minzame aard,
Onkundig hoe men 't Ryk, zo snood geroofd, bewaart,
Kan ons de middlen tot zyn' ondergang verschaffen.
Men moet het weldoen-zelf in Ryksverheerders straffen,
Dewyl 't der Volken hart, ja 't onze, winnen kan.
't Is alles haatlyk, zelfs de deugd, in een' Tyran.

Digitized by Google

LISUS.

Uwe eedle zorg, aan 't Ryk en 't vorstlyk bloed bewezen,
Verheugt me, en styft myn' moed: maar een wantrouwig vreezen
Ontrust myn' boezem; doet my twyfflen aan uw reên:
'k Misdoe u mooglyk: maar durf ik gelooven?...

CLODOAD.

Neen;
'k Zal door onwraakbaar blyk my van uw twyffling wreken:
De wisling van den Prins is Sinnoriks gebleken.

LISUS.

Den trouwen Sinnoriks?

CLODOAD.

Hem zelf, na u geächt
Den trouwsten Yveraar voor 't koninklyk Geslacht.
Had Gellons argwaan u uit Doornik niet gedreven,
Ik hadde aan u bericht van dit geheim gegeven.

LISUS.

Maar eindlyk Sinnoriks, door Gellons haat vergaan...

CLODOAD.

Zyn schriften zullen u getuigen...

LISUS.

'k Ben voldaan:
'k Zal, door die panden, uw getrouwe zorge ontdekken:
Myn yver stelt zyn' roem in u ten dienst te strekken.

CLODOAD.

Men overtuige u, eer ge iets stouts u onderwind.
Kom; gaan we in myn vertrek. Gy kunt daar na, myn vrind,
Uw Helden spreken; om bezadigd uit te denken,
Hoe veiligst Sigibert de rykstaf zy te schenken.
Maar 'k zie dien jongen Prins'

LISUS.

Hy kenn' myn trouw.

Digitized by Google

ZESDE TOONEEL.

SIGIBERT, CLODOAD, LISUS.

CLODOAD, *aan Sigibert Lisus voorstellende*

Myn Heer,
Deze is held Lisus, wiens getrouwe zorg weleer
Den Vorst uw' Vader diende, en treflyk heeft verdedigt.
Zyn wenschen zyn voor u; hy haat wie u beleedigt.
Ik heb zyn komst verbeid, opdat u zy bericht
Aan welk een heldenbloed gy 't leven zyt verpligt.
Gy zyt hier wettig Vorst!

LISUS.

Niets stuit myn vreugdbetooning!
ô Zoon, ô Erfgenaam van Childerik! myn Koning!
Gy leeft! ik mag u zien!

SIGIBERT.

Wat hoore ik? groote Goôn!
Hoe! ben ik de Erfgenaam van Childerik? zyn Zoon?
Wat onverwagt geheim!

CLODOAD.

Men heeft u niet bedrogen;
Gy zyt die waarde Telg, eens Wreedens woede onttogen:
Ik sloeg uw jonkheid gade, en hoede u voor 't gevaar.

SIGIBERT.

Ben ik die Prins, die, door des Ryks Geweldenaar
Gedoemd, naar aller waan, ben door uw hand verslagen?

CLODOAD.

Ja; latende u den naam van Zoons des Dwinglands dragen,
Behoede ik u, terwyl die Zoon het leven liet.

SIGIBERT.

Waar meê beloone ik ooit den dienst, aan my geschied!
Maar 't is te weinig, my het dierbaar licht te spaaren,
Als gy myn leven wilt ter dienstbaarheid bewaren.

Een Prins, ten troon geſchikt door 't Godendom, en 't
Serft liever, dan dat hy bevelen hooren moet. (bloed,
Ik word, door liefde en roem, tot Vaders wraak gedreven.
Herneemt uw weldaên, of wilt my den ſcepter geven!
Stoot toe, myn Vrienden! of ſtaat Vaders wraak ten
dienst'.
Men roov' des Dwinglands Zoon den ſtaf op 't onvoor-
zienst'!
Hy proev' de ſtraffen, die hy aan myn bloed deed voelen!
'k Wensch in zyn haatlyk bloed myn felle wraak te koe-

LISUS. (len!

Gy zult regeeren, Prins! des Dwinglands zorg ten ſpyt.
Ja, Vrankryk zal, om uw gelukkig lot verblyd,
U vrolyk hulde doen, gelyk het die voordezen
Uw groote Vaderen trouwhartig heeft bewezen.
Men vloekt den Dwingland, en zyn haatlyk Nageſlacht,
Daar Francus heldenbloed bemind word, en geächt.
Dat bloed, in Albezinde eerbiedig aangebeden,
Wenscht elk, dat 's Hemels gunst den zetel doe beklee-

SIGIBERT. (den.

Men ſtraffe, eer Clovis haar verheffe op Vrankryks troon,
De haatelyke euveldaên van Gellon in zyn' Zoon! (ken:
Dus prangt nooit Albezinde een echt, dien zy moet wra-
De kroon moet op haar hoofd door waarder echtkeur bla-
Terwyl ik haar 't geheim myns lots voor oogen hou', (ken.
Bevestige uw bericht al 't gene ik haar ontvouw.
Ik eisch deze eerſte proef van uwe pligtbetooning.

CLODOAD.

Ik eere uw' last, als dien van Vrankryks wettig' Koning.

Tegen Liſus.

Kom; volg me in myn Vertrek.

LISUS.

Myn Prins, vertrouw aan my
Een' aanſlag, die voor u en ons doorluchtig zy!

Z E-

Digitized by Google

ZEVENDE TOONEEL.

SIGIBERT, *alleen.*

Goôn! tot wat roemryk lot heeft my uw gunst verheven!
Ik zal myn heerschzucht, liefde, en wraak voldoening geven!
Ik zie myn' wensch vervuld, nu ik op deezen dag
Onstrafbaar 't haatlyk bloed van Clovis storten mag!
't Verwonderd my niet meer wat invloed my deed haten
Dien Vyand van myn Stam, dien Roover myner Staten:
Ik voelde schoon de naam van Broeder ons verbond,
Hoe 't onbedrogen hart dien naam verfoeilyk vond.
Als ik geen misdaad vreesde in 't tstaan naar 't hoogst vermogen,
Was zulks geen strafbre drift, maar een gewettigd poogen.
Men zoek' held Valamir; hy sta ter wraak' gereed,
Met hen wier zelfsbelang hen 't myne omhelzen deed,
Dat Clovis niet bespeur' hoe 't Ryk my is beschoren,
Dan als myn wrekende arm hem in zyn bloed doe smooren!

Einde van het Eerste Bedryf.

Digitized by Google

TWEEDE BEDRYF.

EERSTE TOONEEL.

SIGIBERT, LISUS.

LISUS.

Verzekerd, Prins, dat gy myn wettig' Koning zyt,
Word u myn zuivre trouwe eerbiedig toegewyd;
Dat tuig' dit heilig pand, met zo veel zorg veholen.
Evages, wien het kroost des Dwinglands was bevolen,
Eer Gellon Clodoäd ten Zedenvoogd verkoor,
Vertrouwde aan myn beleid, toen hy het licht verloor,
Dit schrift, om 't heimlyk aan Childerik te geven.

SIGIBERT.

Myn' Vader? Hoe! was toen de Koning noch in 't leven?

LISUS.

Evages meldde aan my bedekt, dat 's Konings dood
Geveinsd was; dat hy in Thuringen 't licht genoot.
Ja, hy bezwoer my, aan den Vorst tot steun te strekken:
Maar nimmer kon myn vlyt dien waarden Held ontdekken.
Ach, Prins! 't is zeker, schoon hy 's Dwinglands woede ontweek,
Dat hy voor 't sterflot, in zyn ballingschap, bezweek.
Wat heil! dat dit geschrift mag in uw handen komen,
Nadat ons 't wreede lot uw' Vader heeft ontnomen!
Gelukkig! zo 't geheim, aan my noch onbewust,
Ten nutt' strekt aan myn' Prins, en 't Ryk herstelt in rust!

Hy geeft aan Sigebert eenige gezegelde Brieven.

SIGIBERT, *het opschrift lezende.*

Aan Koning Childerik.

Hy opent het Pakket, leest zagt, en zegt ter zyde.

Wat zie ik? groote Goden!

Tegen Lisus.

Dit heimlyk bericht is my op 't hoogst van nooden.
Nooit kunt gy eedler blyk van zuivre trouw doen zien.

'k Ver-

Digitized by Google

'k Vergeet ze nooit. Volhard in my uw hulp te biên;
Doe my ten rykstroon van myn groote Vadren ſtygen!

LISUS.

Ik waag myn bloed, om u dat heil te doen verkrygen!

TWEEDE TOONEEL.

SIGIBERT, *alleèn.*

Wat lotsverandring? Ach! wat ramp worde ik gewaar?
Verwachte ik ooit dien ſlag? ô Goden! wat gevaar,
Ware ooit dit ſchrift ontdekt! Verwonderd, en vol vree-
Gevloekte Letteren! ik moet u nochmaals lezen. (zen...

Hy leest den eerſten Brief.

EVAGES, *aan zynen Koning.* (bragt.

„ Ik ſterf, ſchoon u myn zorg niet heeft ten troon ge-
„ Maar wees uw' ramp getroost; uw Zoon geniet het
leven: (zagt.
„ Des Hemels gramſchap ſchynt in 's Prinſen lot ver-
„ Dit ſchrift der Koningin zal u meer oopning geven.

Hy leest den tweeden Brief.

Koningin BAZINE *aan* EVAGES.

„ 'k Ly, zonder ongeduld, het wreed verlies der kroon,
„ Na dat ge, tot een blyk van trouwe en dienst betooning,
„ Bedekt ſtelde, in de plaats van 's Dwinglands oud-
(ſten Zoon,
„ Den Zoon van Childerik, der Franſchen waaren Ko-
ning. (ſpaard.
„ Dus word de ſcepter voor myn waarde Telg ge-
„ Nooit zal hem Gellon in 't gewaande Kroost vervolgen:
„ In 't wislen word de Prins met Clovis naam bewaard,
„ Daar 't Clovis bloot ſtelt aan een' Vader, zo verbolgen!
„ Zo de Aardstyran noch meer der Goden gramſchap
ſart, (ſe.
„ Word hy, geteiſterd door hun wraak, zich zelfs ten ſtraf-
„ Een Kindermoorder, ſteekt zyn' eigen Zoon door 't
hart.

 Ach!

Ach! dat u 's Hemels gunst het loon dier trouw veſchaffe!
'k Ben tweemaal dan verraên? (ja; 'k twyfel des niet meer:)
Door myn Beſtierders, naauw verbonden aan hunn' Heer,
Bei' Schenders van den eed, aan Gellon dier gezworen!
Ik waar' ten troon geſchikt als Gellons Eerstgeboren;
Maar toen Evages my ten Voedſterzoon ontfing,
Deed hy myn' rang, myn' naam, in de eerſte wisſeling,
Den Zoon van Childerik, en myn diens plaats, bekleeden:
Ik had den dood, voor dien gedoemden Prins, geleden,
Waar' niet de levensloop van Sigibert volënd,
Ik voor de tweedemaal verwisſeld, en bekend (ken,
Voor Gellons Kroost. Wat kan de ſchrandre list niet wer-
Wanneer haar moed, beleid, en veinzery verſterken?
De Zoon van Childerik is Clovis! maar de troon
Is echter my bereid; my, Gellons waren Zoon.
't Geheim blykt my alleen: dies hebbe ik niet te vreezen.
Men heeft me als Koning reeds erkent, en eer bewezen.
Hoe wenschlykdient my 't lot! Hun dwaling gunne aan my
Het voorwerp myner min, en de Opperheerſchappy! (gen!
Zy ſtrekk' me om 't haatlyk bloed, zo wel gediend, te plen-
Ja, waarde Vader! 'k zal uw wraakbeſluit volbrengen!
Uw ſchim verzeker' zich, dat ik, door 's Vyands dood,
Toon' hoe ik, u ten roem, van u het licht genoot!
Het gunſtig lot doet my dees Letteren verſchaffen,
Om 't ſnood verraad van uw meinëedig volk te ſtraffen!
Trouwloozen! beeft. Maar 'k zie de Rykſprinſes. Welään,
'k Begin met veinzen, om myn min ten dienst te ſtaan.

DERDE TOONEEL.

ALBEZINDE, SIGIBERT.

ALBEZINDE, *ter zyde.*

De Prins ter dezer plaats! Laat ons van hier vetrekken.

SIGIBERT, *haar wederhoudende.*

Vlucht niet, Mevrouw; laat ik myne achting u ontdekken.
Myn hart, nooit op de kunst van veinzen afgerecht,
Is diep getroffen, als het zulks eenvoudig zegt.

Myn

Mynliefde durft maar de eer van uw verbindnis trachten,
En, neêrgeknield, de vrucht van deze hulde wachten.
Noch 't minnevuur, waar in de Koning t' uwaarts blaakt,
Noch de yzingen waarmeede uw oog dat denkbeeld wraakt,
Noch de aandrang op uw' echt, noch myn verydeld poogen,
Niets toomt mynliefde: neen, de spyt styft haar vermogen.
De hoop word met de min geboren in het hart;
Zy vleit my met uw gunst; zy voed myn minnesmart.
'k Durf my beloven, dat, getroffen door myn zuchten,
Gy 't haatlyk echtverbond van Clovis zult ontvluchten.

ALBEZINDE.

'k Ontvlucht het, Wreevle! ja. Maar durft gy wanen, gy,
Dat die verbroken echt ten uwen voordeel' zy?
Wat stoutheid spoorde u aan, my dit bericht te geven?
Verwaande! hoe! daar ik, door eedlen toorn gedreven,
Een' Held, den scepter waard, bekleed met eere en magt,
Alöm vermaard, vol deugd, myn hand ontwaardig acht;
Daar ik in Clovis vlied den Zoon van een' Verrader,
Den Moórder van myn Stam, uw' haatelyken Vader!
Met welk een aangezicht durft gy uwe ydle min
Stoutmoedig uiten aan uw wettige Vorstin?
Haar achting door een hoop vol spooreloosheid krenken?
Gy, die geen' scepter met uw liefde aan my kunt schenken'
Die niets merkwaardigs deed, die u verstoken vind
Van de eedle deugden die men in uw' Broeder mint!
Gy, die op geen verdienste en eere u kunt beroemen,
Dan dat ge u moogt den Zoon eens laffen Moorders noemen!

SIGIBERT.

Gy wilt my hoonen, daar me uw eedle gramschap streelt.
Hoe meer gy Gellons bloed als gruwzaam my verbeeld,
Hoe meer gy my bekoort, myn hoop doet hooger steigren.
Volbreng geen' echt, dien u de deugd gebied te weigren.
Gy word ten troon geschikt, Prinses, door eedler hand.
Smaal, vloek op 't snood Geslacht van Vrankryks Dwingeland:

Digitized by Google

Het bloed van Pharamond, waar uit gy zyt gesproten,
Verpligt uw' roem ter wraak van zyn heldhaftige Loten.
Vergeet dien pligt niet, noch al 't gene uw glorie voegt;
Dit bid ik u; dus word myn teedre wensch vernoegt.
Die taal verwondert u! zy is vol duisterheden,
Maar 't minste woord kon u dit alles klaar ontleden.
Misschien...

ALBEZINDE.

Dat de uitkomst uw' vermeetlen waan verbann',
Wat zoud gy zeggen 't geen myn gramschap stillen kan?

SIGIBERT.

Een diep geheim, dat u bevredigt, uw trotseren
Verydelt, dat uw' haat in liefde doet verkeeren.
Ik wankel niet, om u te ontdekken wat dit zy:
Uw deugd geeft my meer moeds, zy zelf regtvaerdigt my.
Maar 't Ryk, myn yver, die u wraak zal doen verkrygen,
Ons wederzydsch belang eischt een' standvastig zwygen:
Uw bloed, uw glorie wil 't: in 't kort, een enkel woord
Dreigde ons een wis bederf.

ALBEZINDE.

Vrees niets; ga veilig voort.

SIGIBERT.

De stam is niet verdelgt van uw doorluchte Vaderen:
Dat bloed vloeit noch een' Zoon van Childerik door de adren.
Een Telg ontkwam het staal, tot aller moord gesmeed.
Die koninklyke Zoon is t' uwer wraak gereed.

ALBEZINDE.

Wat zegt ge? (ô Waardige, maar ydle gedachten!)
Neen; Gellon wierd te wel gedient in 't koningslagten.

SIGIBERT.

Door Clodoad...

ALBEZINDE.

ô Goôn!

SIGIBERT.

Wierd de achterdochtige aard
Des

Digitized by Google

Des Dwingelands misleid; die Zoon in 't licht gespaard.

ALBEZINDE.

Zou 't waarheid zyn? ô Goôn! waar is die Held? wat Sta- (ten
Zyn hem, ter schuilplaatse in zyn ongeluk, gelaten?

SIGIBERT.

Hy is niet verre.

ALBEZINDE.

Hoe!

SIGIBERT.

Hy staat voor uw gezicht.
Gelukkig deze dag! waar in zyn lot verlicht...

ALBEZINDE.

Gy Zoon van Childerik! Neen, neen, gy zyt bedrogen:
Waart gy die Prins, myn hart gevoeld 't bloeds vermogen;
Myn hart hadde u voorkend, en 't zoude u heden niet
Verloochnen kunnen; neen! gy trotst myn wreed verdriet.
Door een verdicht verhaal, door snoode list gevonden.
Uw Clodoad was aan den Dwingland naauw verbonden;
Nooit zou de Ondankbaare één', die recht ten zetel had,
Behoeden, schoon vermurwd...

SIGIBERT.

Maar Lisus, Clodoad
Zyn vaardig om myn reên te staven; u te ontdekken
Hoe wenschlyk onze list tot 's Dwinglands val moet strek-
Vergun my onderwyl te hopen, dat uw hart (ken.
Niet ongevoelig is voor myne minnesmart.

ALBEZINDE.

Myn dierbre pligt, myn Heer, verzekert uw verwachting:
Ik heb gevoelens voor myn' Koning, vol van achting.

SIGIBERT.

Dit 's niet genoeg, dewyl myn hart, dat hevig blaakt,
Naar teerder harstocht, dan naar zuivere achting, haakt.

Hy knielt, en vervolgt. (den...
Ach! in der Helden naam, die Vrankryks troon bekleed-

ALBEZINDE. (treden!
Prins! wat vermeet ge u? Zie den Koning herwaards

VIER-

Digitized by Google

VIERDE TOONEEL.

CLOVIS, SIGIBERT, ALBEZINDE, *Lyfwacht*.

CLOVIS.

'k Verwachtte niet, ten dage als gy, door myne trouw,
Op uwer Vadren troon verheven word, Mevrouw,
Dat eenig Stervling, door verwaandheid aangedreven,
U zoude een' ſtrafbre min te kennen durven geven.

Tegen Sigibert.

U wierd, na 't ſchenden van myn liefde en majeſteit,
Gerechte ſtraffe, naar uw misdaad, opgeleid.
Gy had myn grimmigheid, uw wis bederf te vreezen,
't En waare als Broeder u genade wierd bewezen.
Ontvlie de Rykprinſes; kom nooit voor haar gezicht;
Of ſidder voor de wraak waartoe ge uw' Vorst verpligt.
Vertrek.

SIGIBERT, *ter zyde*.

Ik veins, Tyran! maar 'k zweer, dit ſchamper ſpreken
Welhaast ten koste van uw kroon en bloed te wreken.

VYFDE TOONEEL.

CLOVIS, ALBEZINDE.

CLOVIS.

Prins Sigibert is dan gelukkig, daar myn ſmart
Geen' toegang vind tot uw vooringenomen hart?
't Is om den ſcepter voor dien Lievling te verkrygen,
Dat uw bevel my dwingt ten rykstroon af te ſtygen?
Gy hebt vergeten dat die waarde Mingenoot,
Zo wel als ik, uit een' ſtrafwaarden Vader ſproot?
Door hem kan Gellons ſchim by u genade ontmoeten
Daar ik, daar ik-alleen, zyn ſnood bedryf moet boeten!

ALBEZINDE.

'k Bemin uw' Broeder niet. Ik haat de ontmenschte ſtam

Digitized by Google

Niet minder nu dan ooit, waar uit hy oorſprong nam.
Verbeeld u niet, dat ik uw ydle reên beſtryde,
Opdat ik de achterdocht, die my misdoet, vermyde:
Gy moogt u vleijen, dat ik voor uw' Broeder zucht,
En, bevend' voor uw' troon, uw trots vermogen ducht.
Dat Clovis, naar zyn' wensch, myn hartsgeheim verklaare
Zich in myn liefde en haat verheuge, of zich bezwaare:
Hy billyk my verdenke, of miſſa in zyn' waan,
'k Zie, door myn deugd geſterkt, zulks onverſchillig aan.
Myn pligt, die my gebied my eeuwig u te onttrekken,
Gehengt niet dat ik u uw dwaling zoude ontdekken.

CLOVIS.

Gy vreest niet, dat myn min, getergd, uw ſtrafheid moê,
Een' Minnaar, dien gy kroont, haar wraak gevoelen doe?
Gy denkt misſchien, dat my het bloed die wraak doet ſchroomen (men.
Myn goedheid, deugd en roem, myn gramſchap zal betoo-
Maar welk een ſterveling durft verzeekren, dat de min,
Gehoond, in zyn gemoed die pligten niet verwinn';
Dat hy door wanhoop, woede, en minnenyd ontſteken,
Zich niet zal blindlings op 't geliefde voorwerp wreeken?
De vreedzaamſte inborst zelfs, het edelmoedigst hart,
Te fel, te lang gedrukt door wreede minneſmart, (ken,
Laat, blind voor de yslykheid der ſnoodſte gruwelſtuk-
In 't end' zich onverhoeds tot razerny verrukken.

ALBEZINDE.

Doe vry uw valſche deugd tot woeden overſlaan;
Bedwing u niet; toon wie gy zyt, door euveldaên;
Maak u uw Vadren waard, door dierbaar bloed te plen-
Poog dus hun gruwzaam lot ook over u te brengen; (gen;
Ja, wettig dus noch meer myn' afſchrik voor uw bloed;
Bevry my van 't ontzag, en de achting, nog gevoed
Voor zulk een' Dwingelands deugd, die 'k veel te hoog waardeerde,
Deugd die gy nimmer van uw ſtrafbaar Stamhuis leerde.
Beef, beef vry in uw, toorn. Onzaalge! is u bewust

Digitized by Google

Wat Sigibert, wat ik beſtaan kan, als 't ons lust?
Zo gy zo ſtout waart van zyn leven aan te randen,
't Waar' mooglyk dat myn ſtem, geëerbied in dees Landen,
Zo veel op 't yvrig hart des onderdaans vermogt,
Dat gy uw dood vond, daar gy dien uws Broeders zocht,
Men zal geen groote ziel door vreeze of dreigen winnen.
Gy, ken my beter. Niets beheerscht myn fiere zinnen,
Dan 't voorſchrift van myn pligt: 'k braveer uw hoog gezag,
Wyl nooit een Dwingeland iets op myn hart vermag.

CLOVIS.

'k Ben midlerwyl bewust waar uw hoogmoedig harte
Het meest gevoelig is. Genees myn liefdeſmarte;
Of vrees, terwyl myn toorn u ſpaaren wil, voor dien,
Die u doet beven, dien wy teêr begunſtigd zien.

ALBEZINDE.

Ik heb 't u reeds betuigt, en durf 't u noch betuigen:
Nooit wist uw Broeders min my t'zyner gunst te buigen:
En 't is de wreedſte ſmart die my de ziel doorknaagt,
Dat hy my weten doet dat hy my liefde draagt.
Zo ge echter, teegen hem in minnenyd ontſteken,
Uw' ingebeelden hoon wilt onrechtvaardig wreeken;
Zag ik zyn leeven aan uw gramſchap blootgeſtelt;
Gy zoud me uw' Broeder voor uw hatelyk geweld
Zien hoeden; ja ik zou hem meer myn' byſtand gonnen,
Dan of hy wezendlyk myn fierheid had verwonnen.

ZESDE TOONEEL.

CLOVIS. *Lyfwachten.*

CLOVIS.

Waar ſtrekt haar rede toe? ô Goôn! wat zegt ze my?
Zy durft,.. Neen, neen; 'k word niet verblind door veinzery:
Haar yver, vreeze, en zorg, doen my genoeg bevroeden
Wat Prins haar hart bezit, wiens dood zy wil verhoeden.

ZE-

Digitized by Google

ZEVENDE TOONEEL.

CLOVIS, CLODOAD. *Lyfwachten.*

CLOVIS.

Het is gedaan, myn Vriend! myn toorn barste uit in 't (end',
Myn snoode Broeder word bemind; 't is my bekend;
Ik heb hem knielend' by de Ryksprinses gevonden.
Verr' dat myn liefderecht, door beider drift geschonden,
Door haare ontschuldiging verzoent wierd, en voldaan;
Braveert zy 't, doet ze my tot wanhoop overslaan!
Die Fiere!... Ik leed te veel. Zo lang ze my deed denken
Dat haar een eedle pligt verbood zich my te schenken,
Of dat ze, om haar geboorte, uit wreevlen overmoed
My straffen wilde voor de wreedheid van myn bloed;
Zo lang waare ik getroost haar strengheid te gedoogen:
Ik morde niet; 'k was door haar deugden opgetoogen.
Maar sedert zy den haat voor Gellons bloed verloor,
Moet ik myn wreeken dat zy Sigibert verkoor:
Myn min, myn veiligheid vereïscht dees strafbetooning.
Myn Wacht! verzeker u van Sigibert!

CLODOAD.

Myn Koning!
Herroep dien last: ik kenne u niet in dit bestaan!
Ach! wilt gy op dit uur uwe eedle deugd verraên? (nen?
Uw deugd, die elk bekoord, u 't hart des volks doet win-
Zoud gy, tot eerste proef van 't minnenydig minnen,
Een' Broeder (groote Goôn!) vermoorden? Vorst! kunt gy
Gedenken, zonder schrik, aan zulk een razerny?
Blyft u de Ryksprinses steeds overtsaagd trotseeren,
Tracht, u ter wrake, uw min grootmoedig te overheeren:
Of, zo die pooging met u magt en wenschen stryd,
Doe haar gehoorzaam zyn; denk dat gy Koning zyt.
Hoe! zoud ge, uit minnenyd, uw deugden dus verzaken?
Uw' Broeder 't voorwerp van u blinde woede maken?

CLO-

Digitized by Google

CLOVIS.

Myn Clodoäd! vergeef aan myne ontroerde ziel
Een spoorloosheid, daar zy door zwakheid in verviel:
'tZyn vangehoonde min, en wanhoop, de eerste vruchten.
Hoe! zou ik, om die schoone Ondankbre, vruchtloos zuch
Een Medeminnaar teêr bemind zien? my versmaad? (ten?
Maar 't is myn Broeder. Wat me een blinde gramschap
raad',
'k Wil, meer gevoelig voor myn' roem dan fellen tooren,
Naar myn' gestrengen pligt, in spyt der liefde, hooren:
'k Bespeur hoe 'k heb gemist. 't Is zonder wroeging niet
Dat in een groot gemoed de min de deugd gebied:
Schoon zy de glorie stremt, ons onbedacht doet dwalen,
De minste pooging zal de zege op haar behaalen.
Gy opent my 't gezicht: ik volg uw' wyzen raad;
Die wrocht myn glorie reeds, en 't welzyn van den Staat:
Bewerk dus ook de rust voor myne ontroerde zinnen.
'k Laat u de zorg hoe gy die Wreede zult verwinnen:
Bezoek haar; maal haar af hoe onrechtvaardig zy (in my
Myn hoopeloos hart verscheurt. 'kBen schaamrood; 'kdoem
Een hartstocht, die myn' roem zo heftig houd gekluistert.
Maar dat een drift, die vaak der Helden roem verdui-
stert,
My minder schaamrood maak', schoon zy myn ziel ver-
Nadien myn deugd op haare aanloksels triomfeert. (heert!

ACHTSTE TOONEEL.

CLODOAD, *alleen.*

Rampzalige Sigibert! wat ramp stond u te treffen!
'k Moet u daar voor behoên, met u ten troon te heffen.
't Word tyd...

NEGENDE TOONEEL.

CLODOAD, LISUS.

CLODOAD.

Myn Lisus! zyn uw Helden in 't geweer?

Wat

Digitized by Google

Wat kan men hoopen?

LISUS.

'T Geen gy wenſchen kunt, myn Heer.
De Legerhoofden, 't puik des Adels, all' myn vrinden,
De ſtrydbre Marcomier, en Eribert verbinden
Zich, neffens Traſimond, Arimeüs, om
Aan Sigibert den troon (dien Gellon ſtout beklom,
Met Clovis bloed geverwd,) zeeghaftig weêr te geven:
Zy worden allen door een eedle drift gedreven.
Beſtier ze t' onzen nutte, eer zy verkoel': vlieg heen;
Men doe den jongen Vorst zyn' Vaders plaats bekleên!
Men ſtraf 't onwettig hoofd! Waar toe hier meer tebeïden?
Gy, die de Rykſprinſes ten tempel zult geleiden,
Beweeg haar, dat ze, in ſchyn van gunſtig naberouw,
Hem vleij' met wederliefde, en ſtreele met haar trouw!
De toeſtel tot dien echt, door haar te lang verſchoven,
Thans vaardig, gaat in praal ons denkbeeld verr' teboven.
Men marr' dan niet! dat zy met Clovis derwaarts ſtreev'!
Hem vleiende aan de wraak der Helden overgeev'!
't Is hem onmogelyk zich onze hand te onttrekken:
Dees vuist zal 't teeken zyn, en hen tot voorbeeld ſtrekken.

CLODOAD.

Volënden wy 't ontwerp, dat, t' onzen roem, gewis
Door 't gunſtig Godendom ons ingegeven is.
Men ſpille, in meer beraads, geen gunſtige oogenblikken.
De Rykſprinſes zal zich naar onze wenſchen ſchikken.
Zy mint prins Sigibert; zy word door 't bloed genoopt,
En op haar gunſte en hulp niet vruchteloos gehoopt.
Haar beider liefdevuur is Clovis klaar gebleken,
Die, blakende van ſpyt, zich wilde op 't felſte wreken,
Waar' hy niet afgeſchrikt door 't broederlyke bloed.
Opdat men Sigibert voor zyn verderf behoed',
Zal ik hem zoeken; hem terſtond tot u geleiden.
Laat ons, zo dra we ons zien van 't Eedgeſpan verbeiden,
De ontroerde Rykſprinſes in haar vertrek gaan zien,
En haar bewegen om zich Clovis aan te biên.

TIENDE TOONEEL.

LISUS, *alleen*.

Bestiert de hand, ô Goon! die 't Ryk zal wraak verschaffen;
Benyd ons de eer niet, dat we een' Scepterroover straffen!
Gunt ons de glorie, dat, op dees doorluchten dag,
Onze Opperheer van ons de kroone ontfangen mag!

Einde van het Tweede Bedryf.

DER-

Digitized by Google

DERDE BEDRYF.

EERSTE TOONEEL.

ALBEZINDE, ELLENIRE.

ALBEZINDE.
Onkreukbre Kinderpligt! Geheugen myner Vaders!
Onsterfelyke Haat voor 't Stamhuis eens Verraders!
Gestrenge roem, waarom ik alles af moet staan!
Weest in 't verzaken van myn waardste drift voldaan.
Hoe zeer des Konings deugd, zyn min, my kon behagen,
Ik heb zyn hand en kroon grootmoedig afgeslagen.
Ach! Ellenire! na die zege, my zo duur,
Bekenne ik, zonder schand', dat waardig liefdevuur;
Die liefde, die zyn jeugd, myn kindsheid, kon bekoren,
In de eerste onnoozelheid voor eeuwig my gezworen.

ELLENIRE.
Wie is meer waard, geëerd, bemind te zyn, dan hy?
Des Prinsen ziel was steeds van 's Vaders gruwlen vry.

ALBEZINDE.
'k Weet hoe de Koning om zyn deugden is te roemen:
Het bloed alleen is in dien braven Vorst te doemen;
't Is my te wel bekend. Gelukkig, had myn hart
Niets te overwinnen dan die teedre minnesmart!
Maar ach! ik moet myn' haat, gelyk myn min, doen zwich-
(ten!

ELLENIRE.
Wat strenge deugd kan u tot dezen dwang verpligten?

ALBEZINDE.
ô Noodlot!...

ELLENIRE.
Is daar iets zo heimelyk, Mevrouw,
Dat my geheeld moet zyn? Verdenk nooit myne trouw.
Kan ik u dienen?

ALBEZINDE.
Neen; gy kunt me alleen beklagen.

Digitized by Google

Gy, die zo fel my perst, ô Glorie, myner Magen!
ô Al te ſtrenge Deugd! ſtaat my voor 't minſte toe
Dat zich myn ziel beklaag', terwyl ze uw' eisch voldoe!
Wat wreede teistring, Goôn! hebt ge over my beſchoren!
Wat vloekgeſtarnte moet myn zielsrust eeuwigſtooren!
Maar welk een zwakke hulp is 't klagen? Ach! verviel
Tot die lafhartigheid ooit eedle heldenziel?
Door de overmaat van druk zo levende af te malen,
Word zy gevoeliger, vermeerdert ze onze kwalen,
Slaat ze onzen moed ter neêr, verzwakt ze 't hart: gewis,
't Is door dien byſtand, dat de min verwinnende is.
Myn ziel, wat haar tot liefde, of afkeer, aan moog' zetten,
Buig', zonder morren, zich voor 's Hemels ſtrengewetten!
Ja, wreede Driften, die te lang myn kwelling vòed,
Vergeefs zoekt gy de zege op myn ontroerd gemoed:
'k Zal u beteugelen, u voor myn' pligt doen bukken,
Myn felgekluisterd hart uit uwe banden rukken,
U dus vernederen, dat niemand zy bewust
Of Albezinde word door liefde, of haat, ontrust.

TWEEDE TOONEEL.

ALBEZINDE, ELLENIRE, AGIONÉ.

AGIONÉ.

Prinſes, een Vreemdeling verzoekt aan u te ontvouwen
Een diep geheim, dat hy aan niemand durft vertrouwen;
Als 't zeker teeken van zyn' yver...

ALBEZINDE.

'k Wacht hem. Ga.

DERDE TOONEEL.

ALBEZINDE, ELLENIRE.

ALBEZINDE.

Licht is 't een nieuwe proef van 's Hemels ongenaê;

Licht

Digitized by Google

Licht meld men my, dat noch myn bittre tegenheden...
Maar 'k zie den Vreemdling.

VIERDE TOONEEL.

ALBEZINDE; CHILDERIK, *onbekend*; AGIONÉ, *leidende Childerik op het Tooneel.*

AGIONÉ.
Gy kunt veilig nader treden.

VYFDE TOONEEL.

ALBEZINDE; CHILDERIK, *onbekend.*

CHILDERIK, *ter zyde.*
Goôn! ſtelt my niet te leur; weert, weert in 't eind' myn (ſmaad!
ALBEZINDE, *ter zyde.*
Wat achtbre trekken zien we in dit bedrukt gelaat!
Tree toe. Welk een geheim begeert gy te openbaren?
CHILDERIK.
Waard Overſchot van hen die aangebeden waren
By 't Franſche Volk! de Goôn vergunnen my dees' dag,
Dat ik uw kniën voor myn dood omhelzen mag!
ô Eindlooze vreugd, die my houd opgetogen!
ALBEZINDE.
Wat vreemde ontroernis heeft my onverhoeds bewogen!
CHILDERIK.
Vergeef, Prinſes, aan myn verknochting aan uw bloed,
Zo myn vervoering, vol van achting, u misdoet.
Ik, naauw verbonden aan uw wettig Vorst in 't vluchten..
ALBEZINDE.
Aan Childerik?
CHILDERIK.
Aan hem... Mevrouw! ik hoore u zuchten!
ALBEZINDE.
Ja, 'k zucht: 'k beklaag een' Held, wiens lot my ſiddring (baart;
Een' Vorst, elks achting, klagte, en bittre tranen waard!

Digitized by Google

CHILDERIK.

Wat moet uw vriendschap, zo volvaardig, hem bekoren!
Ik heb niet min verwacht: uw ziel, zo hoog geboren,
Verzaakte nooit haar trouw, hare eedle stamme en eer.
'k Smeek u om hulp!

ALBEZINDE.

Voor wien?

CHILDERIK.

Voor uwen Opperheer,
Vervolgd, rampzalig, doch geduldig in zyn plagen.
Hy zend me aan u, om uw gevoelens af te vragen.

ALBEZINDE.

Vorst Childerik? Ach! welk een ydle hoop!

CHILDERIK.

Vertrouw
Myn woord: de Koning leeft: uw dierbelang, Mevrouw,
Is 't eenigst dat hem raakt: hy weet uw tegenspoeden:
Hy spreekt u door myn' mond.

ALBEZINDE.

Wie kon dien Vorst behoeden
Voor Gellons bloeddorst? Die Barbaar deed hem vergaan.

CHILDERIK.

Hy wierd bedrogen, door een' yvrig' Onderdaan.

ALBEZINDE.

Men heeft des Konings hoofd den Dwingland aangeboden

CHILDERIK. (Snooden.

Neen: 't wierd beveiligd voor de ontmenschtheid van dien
Een Overste, aan wiens zorg de Koning was gesteld,
Onttrok hem, door de vlucht, aan 's Dwingelands geweld!
Het hoofd van een Soldaat, ontzield, hem afgeslagen,
Voor 't hoofd van Childerik aan Gellon opgedragen,
Versterkte zyn gezag; terwyl 's Ryks wettig Hoofd
Onkenbaar in Thuringe ontkomende, beroofd (ven,
Van bystand, Echtgenoot, en kroost en kroon moest der-
En, bevende in 't gevaar, als Balling noch moet zwerven.
De Vorst deed heimelyk Evages zulks verstaan:

Doch

Doch toen die Halsvrind had het ſterflot ondergaan,
Beſloot de Vorst, bevreesd zich aan Verraêrs te ontdekken,
Zich aller kenniſſe, in zyn heilloos lot, te onttrekken:
Staande uwe teedre jeugd, en Gellons ryksgebied,
Vertrouwde Childerik zich hier ten hove niet. (gren,
Doch door de Goôn gevleid noch eens ten troon te ſtei-
Wil hy 't vertrouwen op die waarde hoop niet weigren,
Het is van u, Prinſes, dat hy dat heil verwacht,
Gereed om u te zien, als gy 't gevoeglyk acht.

ALBEZINDE.

Hy kome! ô Ja! hy kan zich op myn zorg verlaten.
'k Zie niets onmooglyks in 't herövren zyner Staten:
'k Heb Vrienden t'zyner hulp: ik offer hem myn bloed,
Als zulks hem voordeel in het kroonherwinnen doet.
Ik wacht dat Clodoad en Liſus herwaards komen.
Een onverwacht geheim, dit oogenblik vernomen,
Dier vrienden byſtand, ſtrekt my tot een zeekre blyk,
Dat 's Hemels gunst den Vorst herſtellen zal in 't Ryk.

CHILDERIK.

Durft gy Verraders, durft gy Clodoad gelooven?

ALBEZINDE. (ven:

Zyn trouw, my kenbaar, moet alle achterdocht verdoo-
Die Vrind vervolgde, alleen in ſchyn, der Vorſten
En zo hy deel in 't lot des Ryksverraders nam, (Stam:
't Was om te veiliger zyn' Koning te onderſchragen,
Dien hy in 't heimlyk trouwe en eerbied heeft gedragen.
'k Hoor iemand komen. Schuw zorgvuldig elks gezicht:
'k Zal u, opdat uw mond ons breeder onderricht',
In tyds verwittigen.

ZESDE TOONEEL.

ALBEZINDE, CLODOAD, LISUS.

ALBEZINDE.

Myn hart, al te ongeduldig,
Wil, dat myn mond u van nalatenheid beſchuldig',

Digitized by Google

Myn Vrienden; 'k heb te lang naar uwe komst gebeid.
Men heeft my heden met een vreemd geluk gevleid.
Is 't waar? is Sigibert, gelyk hy my deed hooren,
Uit koningin Bazine en Childerik geboren?
Is 't waar, dat Gellon loos misleid wierd? en die Zoon,
Door Clodoad gespaard, geschikt word tot den troon?
Spreek, Lisus; zal ik noch dees' dag de wraak aanschouwen?
Verkloekt zyn list ons niet? mag ik zyn woord vertrouwen?

LISUS.

Volkomen: ik, als gy bevreesd voor zyn bestaan,
Ben heimlyk van zyn trouw, door blyk op blyk, voldaan.
Gelukkiger dan ik in zyne dienstbetoning,
En niet ten halve nut aan 't kroost van zynen Koning,
Heeft hy prins Sigibert, uit zucht voor 't wettig bloed,
In steê van Gellons Zoon, als Koning opgevoed.

ALBEZINDE, *tegen Clodoad.*

Waarom voor my zo lang dat groot geheim verborgen?
Gy had een eind' gemaakt van myne elende en zorgen,
Door deze ontdekking; ja, gy had myn' haat bepaalt,
Dien gy, zo 't scheen, met recht, had op uw' hals gehaalt;
Gevoelig voor uw zorg, gelukkig in myn plagen,
Schiep ik ten minsten in uwe eedle trouw behagen.

CLODOAD.

Ik vreesde dat uw vreugd, op 't zien van onze trouw,
In weêrwil van uw hart, ons zou verraên, Mevrouw.
Het dacht my veiligst, ons geheim besluit te zwygen,
Tot dat ik Sigibert had op den troon doen stygen.
Hy zelfs was onbewust uit welk een Stam hy sproot;
Myschaamende om den smaad, waar meê gy hem verstoot,
Wenschte ik uw dikwerf, door de ontdekking, moed tegeven,
Had my uw waar belang niet vaak te rug gedreven.

ALBEZINDE.

Na zo veel zorgs, getoond voor dien rampzaalgen Zoon,
Streelt my noch blyder hoop op uwe hulp, ô Goôn!
Grootmoedigen, de naam van Ryksbeschermer waardig!
'k Eisch grooter weldaên van uw deugd, zo edelaardig.

Digitized by Google

Eer gy aan Sigibert zyn' Vaders scepter schenkt,
Is 't billyk dat ge uw eed, de dapperheid herdenkt,
En 't edelmoedig hart van hem die deeze Ryken,
Door weldaên...

CLODOAD.

Ach! Prinses! 'k heb u te veel doen blyken.

ALBEZINDE.

'k Weet dat gy Clovis by die eedle deugden kent: (schend.
Maar 'k eisch niet dat ge, om hem, des Konings rechten
Vorst Childerik, dien ons de Goden wedergeven,
Redde in Teuringen, op een wondre wyze, 't leven.

LISUS.

Wat hoore ik?

CLODOAD.

Childerik! Door welk een wonder zou?..
Uw lichtgeloovigheid word snood misbruikt, Mevrouw.

ALBEZINDE.

'k Zeg andermaal, hy leeft: een Vreemdling, hier gezonden,
Kan dees beveiliging, zyn' last, aan u verkonden.

ZEVENDE TOONEEL.

CHILDERIK, ALBEZINDE, LISUS, CLODOAD.

ALBEZINDE, *vervolgende.*

Treê toe, getrouwe Vrind van Childerik; vermeld
Wat u bewust is van dien koninklyken Held. (slaven,
Spreek onbeschroomd: dees zyn geen' Dwinglands laffe
Maar vaardig uw ontwerp met lyfsgevaar te staven.

LISUS.

Wat zie ik? Goden! Wat gelykenis!

CLODOAD.

Kan ik
Noch twyflen of hy 't zy?

LISUS.

't Is waarlyk Childerik!

Digitized by Google

Myn Koning!

Hy werpt zich aan Childeriks voeten.

CLODOAD, *Childeriks kniën omhelzende.*

Ach! myn Vorst!

ALBEZINDE.

ô Goden! hy uw' Koning?
Vorst! myne omhelzing strekke u tot myn pligtbetoning!

CHILDERIK.

ô Dag! gewenschte dag, zo vol bekoorlykheid!

ALBEZINDE.

ô Goden! welk een gunst hebt gy voor ons bereid!

Tegen Childerik.

Gy droogt myn tranen, in de rampen die my drukken.

CHILDERIK.

Ik denk niet langer aan myn vorige ongelukken.
Uw waarde omhelzingen verzoeten 't wreed geval,
Dat my na dezen stond niet meer vervolgen zal.
ô Vreugd! Na zo veel wee, een noodlot zo rampspoedig,
Vinde ik myn Vrienden noch getrouw en edelmoedig!
Myn lot staat thans aan u. 'k Begeer geen' andren borg
Tot veiligheid, dan uw beproefde trouwe en zorg.

LISUS.

Het is genoeg: gy leeft. Eer 't Hof ons kan verdenken,
Betaamt het ons de kroon u wederom te schenken:
Ja, Vorst, verwacht die thans, al kostte 't zelfs ons bloed.

CHILDERIK.

Wat deugden zie ik in uw' zuivren yvergloed!
Maar wat kunt gy bestaan? wat zoude ik hoopen konnen?

CLODOAD.

Een wenschlyk eind' van 'tgeen wy voor uw Zoon begonnen.

CHILDERIK.

Myn Zoon is levende! wat hoore ik?

ALBEZINDE, *op Clodoad wyzende.*

Vorst, gy zyt
Dien Zoon verschuldigd aan dien Schutsheers trouwe vlyt.
Hy hoedde 't waardig hoofd voor 's Dwingelands verwoedheid.

Digitized by Google

CHILDERIK, *tegen Clodoad.*

Wat ben ik u verpligt! Wat weldaên stort uw goedheid
Dus tevens op my uit, ô Hemel!

Tegen Lisus.

Gy, vertoon
Aan 's Vaders ongeduld dien langbeschreiden Zoon.

Tegen Albezinde.

Vergeef, Prinses, dat ik zo lang uw byzyn derve,
Als ik de omhelzing van myn dierbre Telg verwerve!

ALBEZINDE.

Ik billyke uwe drift: maar denk in wat gevaar
Een Vorst zy in 't paleis van een' Geweldenaar.
Myn Hofvertrek alleen maakt hier uw schuilplaats zeker.
Keer spoedig weder. 'k Beef in 't afzyn van myn' Wreker!

CHILDERIK.

Hoe word myn dankbre ziel door zo veel deugds bekoord!
Gerechte Hemel! dat myn bede zy verhoord!
Begunstig hun bestaan, opdat ik, in 't beloonen
Van uwe weldaên, myne erkentenis mag toonen!

ACHTSTE TOONEEL.

ALBEZINDE, CLODOAD.

CLODOAD.

Grootmoedige Prinses! dit is het oogenblik
Dat ge u verklaaren moet ter hulp van Childerik.
Zyn noodlot staat aan u: één woord, door u gesproken,
Geeft hem de kroon; maakt dat hy roemryk word gewro-
(ken.

ALBEZINDE.

Welaan: ik ben gereed. Myn voorbeeld spoore elks trouw.
Wat is myn pligt?

CLODOAD.

Dat ge u naar 't outer spoed, Mevrouw,
Ga; vlei daar Clovis, dat gy stemt in zyn begeeren;
Dat gy hem acht; zyn min, noch huwlyk meer zult wee-
ren.

Daar

Digitized by Google

Daar werd' hy door het ſtaal van 't eedgeſpan vernield!
De haat voor Gellons bloed, die roemryk u bezielt,
Liet ons niet toe iets van uw twyffeling te vreezen:
De toeſtel is gereed, als gy zult vaardig wezen.
'k Zal Clovis doen verſtaan, dat zyn ſtandvaste gloed
Een wenſchelyke zege erlangt op uw gemoed;
Dat ge u, tot heil des Ryks, zult naar zyn echtbeê richten.

NEGENDE TOONEEL.

ALBEZINDE, *alleen.*

Hebbe ik het wel verſtaan? ô Goôn! geen blikſemſchich-
(ten
Zyn my zo yslyk, als 't geen my dees Wreedaard vergt.
Zoude ik, ſchoon 't haatlyk bloed van Clovis fier my tergt,
Myn deugd verzaken? hem met list naar 't outer trekken,
Opdat hy 't doelwit van zo dol een wraak zou ſtrekken?
Hoe! zoude ik, door verraad, ten loon dier minneſmart,
Hem dus moorddadig 't ſtaal doen jaagen in het hart?
Hem, die, waar' hy bewust wat angſten my verſcheuren,
Zyn' dood min yslyk, dan myn levenslot, zou keuren!
Waar' 't niet genoeg, dat ik, tot myne en zyne ſtraf,
Hem aan de wanhoop, my de wroeginge overgaf?
Maar tot wat top van ſmart moet myne elende ſteigren,
Als ik myn' byſtand aan d'ontmenschten moorddurf weig-
ren? (ſchoont?
Wat wende ik voor? waar word myn zwakheid meê ver-
Misſchien, zo Clovis niet op heden word onttroont,
Ontziel ik Childerik, zyn' Zoon, en zo veel Vrinden,
Die, op myn trouw gerust, zich d' aanſlag onderwinden.
Goôn! in wat vloek myn naam in later eeuwen zy,
Ik kan de hand niet biên aan zulk een razerny?
Schoon ons de pligt gebiede ons welzyn, heil, en leven,
Den Opperheer ten dienst', grootmoedig op te geven,
Zyn rechten vordren niet dat de Onderdaan iets doet
't Geen aan de Goôn mishaagt, waar voor hy gruwen moet.
Maar 't ſiddren is vergeefsch, wat ook werd' onderno-
men.

Digitized by Google

Daar moet geen tranenvloed, daar moet een bloedbeek stroomen.
Rampzalige Prinses! verkies in dezen nood
Het bloed uws Konings, of uw' waarden Minnaars dood!
Rechtvaardig Godendom! hoe doet die keur my yzen!
Kunt gy een Stervling tot zo wreed een angst verwyzen?
Een zwakke vrouw, geschokt door liefde en deernis!
Maar wat verbystering, die my zo schanlyk is!
Schep moed, Rampzalige! kunt gy die zwakheid lyden?
Uw eerste deugd moet, na haar nederlaag, noch stryden.
Herstel uw glorie; ga. Ja, Clovis! 'k Wil, dat gy
Het offer zyt myns roems, uw dood myn straffe zy!
Maar ach! in welk een' tyd zie ik hem herwaarts treeden!
ô Dierbre Pligt! ô Eer! versterkt myn zwakke Reden!

TIENDE TOONEEL.

CLOVIS, ALBEZINDE.

CLOVIS.

Aanminnige Prinses! het heilryk uur genaakt,
Waarin uw dierbre gunst myn lot geiukkig maakt.
Wat moet, na 't straf onthaal, myn teedre min beschoren,
Die lieve tyding myn verrukte ziel bekoren!
Maar hoe! wanneer de vreugde op my het meest vermag,
Keert gy uw aanzicht af. Goôn! welk een koelheid!

ALBEZINDE.

Ach!

CLOVIS.

Gy smoort uw zuchten! Hoe! zoude u de roem niet streelen,
Dat Clovis in uw hart, door 't echtverbond, zal deelen?
Ach! is 't niet mogelyk dat gy myn' wensch vernoegt?
Dat zig uw roemryk lot en 't myne t' samen voegt?

ALBEZINDE.

ô Goôn! tot welk een' echt word myn gemoed bewogen?

CLOVIS.

Gy antwoord niets, Prinses, dan met weemoedige oogen!

'k Zie,

Digitized by Google

'k Zie, 'k ben vergeefs gevleid met uwe liefde en trouw;
Die banden, my zo lief, zyn u tot last, Mevrouw!

ALBEZINDE.

Gy kunt dit oogenblik my naar het outer leiden:
Ik heb zulks toegestemt: men zal ons reeds verbeiden.

CLOVIS.

Gy siddert!

ALBEZINDE.

Goôn!

CLOVIS.

Ik zie hoe gy bewogen word.
Prinses! wat kwelt uw ziel, dat gy dees tranen stort?
Laat my niet langer in die wreede twyfling leven.
Dat waar' myn droevig hart den wissen doodsteek geven

ALBEZINDE.

Leef, leef, myn Heer!

CLOVIS.

Hoe kan ik leven in dees' staat,
Tot eeuwig wee gedoemd, beladen met uw' haat?

ABEZINDE.

Helaas! ik haatte u niet!

CLOVIS.

Wat heil is my beschoren!
Zie, zonder schrik, myn trouw û voor de Goôn bezworen...

ALBEZINDE.

Neen; duld dat u myn hand voor eeuwig werde ontzegt!
Verscheur myn hart niet meer met dien rampzaalgen echt.
Hoe meer gy dien begeert, hoe meer ik dien moet wraken.
Hoe! zoude ik, zonder schrik, u't outer doen genaken?...
U..'k Sidder, als ik denk... Ach! in de naam der Goôn!
In die der min, waar voor ik deeze siddring toon',
Verg my dees' echt niet meer. De ontroering myner zinnen
Bewyst u, dat myn ziel nooit teerder kan beminnen.
Ik beef, maar 't is voor u.

Digitized by Google

ELFDE TOONEEL.

CLOVIS, *alleen.*

Prinsesse! blyf; vaar voort... (hoort?
Hoe! ze is myn oog ontvlucht! Goôn! wat hebbe ik ge-
Waar ben ik toe gebragt? Zy zegt my met ontroering,
Dat zy my teder mint. ô Waardige vervoering!
ô Zoetheid, die voorheen in my nooit weêrga vond!
Zy mint my!...Maar zy vlied een wenschlyk trouwver-
Dat beider liefde zo behagelyk moest wezen! (bond,
Ze is levendig geraakt, en zegt voor my te vreezen!
Wat wil dit diep geheim? Men zie naar middlen om,
Men vliege, om dezen angst te ontdekken...

TWAALFDE TOONEEL.

CLOVIS, GONTARIS. *Lyfwachten.*

GONTARIS. Vorst! voorkom
Een gruwzaam vloekrot; poog hunn' moedwil in te too-
men,
Men zegt, een Vreemdeling, hier korteling vernomen.
Ontsteekt hun woede. 'k Heb daar van een zekre blyk:
Men dingt voorzeker naar uw leven, naar uw Ryk!
Uw Bruid is zelfs verdacht, (ach! mogt ik hier in doolen!)
Dat zy den Vreemdeling zorgvuldig houd verholen;
Hem in het heimlyk spreekt, en styft in 't snood bestaan.

CLOVIS.
Ik twyfel niet; men zweert myn' dood; ik word verraên!
Myn Bruid is zulks bewust: zy vreest my 't feit te ontvou-
wen:
Een vreemd belang moet haar voorzeker wederhouwen.
Myn Lyfwacht! spoor bedekt dien snooden Vreemdling
Sla, waar hy zich onthoud', zyn' loozen handel gaê: (na:
Vlieg heen, eer 't hem geluk' zich myn gezicht te onttrek-
Ik wil dat diep geheim zelf uit zyn' mond ontdekken. (ken:

DER-

Digitized by Google

DERTIENDE TOONEEL.

CLOVIS, GONTARIS.

CLOVIS.

Gy, wiens belang u dier aan myn behoud verbind,
Verdubbel myne Wacht, daar gy 't geraden vind.

VEERTIENDE TOONEEL.

CLOVIS, *alleen.*

Geduchte Goôn! zyt ge in uw strenge wraak rechtvaar-(dig?
Acht ge, om de gruwlen van een' Vader my strafwaardig?
Gehengt dan dat ik sneeve in volle zegepraal;
Op 't veld van eer, met roem, ten duistren afgrond daal'!
Laat Clovis, zo hy moet het haatlyk leven derven,
Niet, door verraad, den dood der Dwingelanden sterven!

Einde van het Derde Bedryf.

VIER.

Digitized by Google

VIERDE BEDRYF.

EERSTE TOONEEL.

ALBEZINDE, *alleen.*

Waarvlucht ik? in watplaats verberg ik myne schand'?
Myn Vyand weet dat hy myn fierheid heeft vermant!
'k Verklaarde 't zelf. Dit's 't minst van myne onwaarde da-
Myn laffe hartstocht, die myn glorie heeft verraden, (den:
Kost moogelyk 't leven van vorst Childerik, door last
Myns Overwinnaars, voor myne oogen aangetast,
Gekluisterd, weggesleept om wreedelyk te sterven.
Zie daar wat vrucht gy zult van uwe min verwerven,
Meinëedige aan uw' Vorst! Verraadster van uw bloed!
Alleen getrouw aan dien gy billyk haaten moet!
Myn laffe hartstocht liet door niets zich overwinnen.
Toen Clovis zich vertoonde aan myne ontroerde zinnen,
Hadde ik geene oogen, dan om zyn gevaar te zien:
Ik moest, in weêrwil van myn zelfs, hem bystand biên.
ô Wreede, die me uw hulp zeeghaftig moest bewyzen,
ô Glorie, my tot last! ô Pligt, die my deed' yzen!
Wat is uw invloed op des zwakken Sterv'lings hart?
Waarom vermoeit, bestormt, doorgrieft gy 't met een smart
Die 't leevendig verscheurt, wanneer gy in dit lyden
Het eerst bezwykt, en 't van geen schande kunt bevryden?
Niets, dan de dood, verlost me uit dees' rampzaalgen staat.
Maar vruchtloos barste ik uit in klagten zonder maat.
Laat ons de grimmigheid van Clovis doen bedaaren,
Het leeven minnen, om vorst Childerik te spaaren,
Misschien reeds op het punt van 't droevig levensënd...

TWEEDE TOONEEL.

ALBEZINDE, SIGIBERT, VALAMIR.

ALBEZINDE.

Myn Heer, is u het lot van Childerik bekend?

Digitized by Google

Hy is gekluisterd. Schoon des Hemels gunst hem hoede
Voor Gellons bloeddorst, nooit ontkomt hy Clovis woede.
Zo 't waarheid is dat gy zyn' Zoon zyt, vlieg, myn Heer;
Vergaêr uw Vrienden; red zyn leven, kroon en eer:
Voldoe dus, zonder dat ge uw bystand zoud verbergen,
Aan 't geen het vorstlyk bloed, de liefde en pligt u vergen.
'k Zal, zonder 's Konings naam te ontdekken, Clovis haat
Vermuwen: zo myn ziel de zoete hope ontgaat,
Verklare ik my zyn steun; waar door ik de eer verwerve,
Dat ik zyn' dood verhoede, of roemryk met hem sterve!

DERDE TOONEEL.

SIGIBERT, VALAMIR.

SIGIBERT.

Men zal haast weten wie ik ben, tot ieders straf,
Ter wrake van het bloed dat my het leven gaf.
Vorst Childerik geniet het licht! Wat helsch vermogen,
Verraden Vader! heeft u dus alöm bedrogen?
ô Goden! wat geweld deed ik myn' afkeer aan,
Om voor den waaren Zoon zyns Voorzaats door te gaan!
'k Omhelsde als Vader, met de felste sidderingen,
Myn' grootsten Vyand, dien ik 't staal in 't hart moest wrin-(gen.
'k Wou spreken, maar het woord bestierf my in den mond.
Nooit voelde ik iets, waar van ik grooter afkeer vond,
Alleen getroost, door hem welhaast het licht te ontrukken.
Ten tyde dat men my de kroon op 't hoofd zou drukken,
(Wat zeldzaam wonder!) waar 't niet onverhoeds belet,
Wierd zy me ontrukt, en op myn' Vyands kruin gezet.
Hadde ik ter goeder uur niet d'aanslag doen vertragen,
Hy had de vrucht van myn verwachting weggedragen.
Beschouw, myn Valamir, hoe 's Hemels gunst my vleit,
En d' aanslag vordert, door een welgeschikt beleid,
Die al myn Haters in myn handen zal doen vallen.
'k Ben van geen één' bekend, en nochtans kenne ik allen:
Zy

Zy geven zich gerust aan myn verwoedheid bloot;
En, niets wantrouwende, vliegt ieder in de dood.
Ik triomfeer: ik weet dat Clovis, door myn laagen,
Dien gryzen Vreemdling reeds in ketens heeft geslagen.
Die driftige yver toont wat yzing hem beknelt.
'k Wil dat hem, in dit uur der wrake, zy gemeld
Dat deze Vreemdeling, door zyn bevel gekluisterd,
De Koning is, die hem zyn' waaren naam verduistert;
En, wrekende onbekend den hoon, aan hem geschied,
Door Clovis dood zich poogt te vesten in 't gebied.
'k Zal, als ik door den Zoon den Vader heb doen sterven,
Dien Gryzaards eedgespan myn' bystand doen verwerven.
Dus zie ik, als de wraak des Konings word volbragt,
My van den Vaderbeul ontslagen, hem geslagt!
Myn aangenomen naam, zyn dood, myn yvrig blaken,
Zal my bezitter van de Ryksprinsesse maaken.
Maar als ik zeegryk dus den Frankschen troon beklim,
Voegt my een felle wraak, ten zoen van Gellons schim:
Ik zal haar vlytig aan 't verradersch rot voltrekken,
En eindlyk myn geboorte en waaren naam ontdekken.

VALAMIR.

'k Beken, myn Heer, toen ik uw' vreemden handel zag,
Dat ik, verwonderd, niets begreep van uw gedrag:
Veel minder de oorzaak dat gy Clovis, in 't berichten
Van Childeriks verblyf, goedgunstig woud verplichten;
Noch eindelyk waarom gy Clovis 't lyf behield,
Die, zonder uw bericht, voor 't outer, ware ontzield.
'k Dacht, toen ik Childerik in zyn gebied zag keeren,
Dat gy, vernoegd van hem op nieuws te zien regeeren,
Geduldig wachtte dat de Goôn zyn levensend...

SIGIBERT.

Hoe weinig is de kracht der Staatzucht u bekend!
Zy, die niet duld in 't hart de minste rust te kweeken,
Word, hoe ze meer verwerft, te heftiger ontsteken,
En ziende gruwelen, gevaar, noch bloedband aan,
Word niet, dan door de dood, gestuit in 't grootsch bestaan.

Digitized by Google

Hoe! daar ik vóór de nacht, door heimlyke euveldaden,
Myn hoofd kan zien gekroond, myn heerschzucht kan
verzaden,
Wilt gy, dat ik myn lot ſtelle in der Goden magt,
En op des Konings dood, naar hun believen, wacht'?
'k Wierd mogelyk te draa uit mynen rang gedreven.
Kunt ge u verzekeren, en aan my blyken geven,
Dat ſnoode Evages aan geen' ſtervling heeft gemeld
Dan Liſus, dat de Prins wierd in myn plaats herſteld.
'k Voorkom myn ſchande en ſtraf. Door roekeloos de oo-
genblikken,
Waar van de goede Goôn ten onzen voordeel ſchikken,
Te kwisten, haalde ik zelf 't verderf my op den hals.
Het lot, beſchuldigd als de bron des ongevals,
't Geluk, het ongeluk, en 't geen m' 'er af moog' zeggen,
Hangt aan den tyd ten nutte of onnutte aan te leggen.
Dat de aanſlag voortga, daar my Gellons bloed toe noop'!
Schoon my des Hemels gunst gevleid hadde in myn hoop,
Om door zyn valſche hulp my ſnooder te verraden;
Al wierd den Zoon belet in 's Vaders bloed te baden;
Vermogt Natuur op hem meer dan myn razerny,
Myn arm, gewapend door de hoop der heerſchappy,
Zou zelf den Vader en den Zoon tot offers kiezen.
Geen ſchrik voor euveldaôn doe my 't gebied verliezen!
'k Zie Clodoad.

VIERDE TOONEEL.

SIGIBERT, CLODOAD, VALAMIR.

SIGIBERT.

Uw list zien wy te loor geſteld!
Ze is Clovis reeds ontdekt. Wie heeft ze aan hem gemeld?

CLODOAD.

Tot overmaat van druk, is 't niet aan my gebleken
Op wien ik Childeriks gevangenis moet wreken.
Was die Verraêr bekend, ik wrong hem 't ſtaal in 't hart.

Uw

Digitized by Google

Uw trouwe Vrienden, fel tot Clovis val gesard,
Door Lisus stem genoopt, zien we alle in yver branden,
Om d'Oppervorst te ontslaan uit zyn verächte banden.
Men wacht alleen naar u. Vlieg heen, ô jonge Held!
Verlos uw' Vader! hoed dien Koning voor 't geweld!
'k Zie u myns ondanks hier; gebruik deze oogenblikken,
Om u ter hulp of wraak van 't vorstlyk bloed te schikken.

SIGIBERT.

Wel aan, 'k vlieg heen; en zal, te lang, te fel getergd,
Voldoen 't geen my de woede en vaderliefde vergt.

VYFDE TOONEEL.

CLODOAD, *alleen.*

Laat ons, terwyl wy 't end' des stouten aanslags wach-(ten,
Door voorspraak Clovis toorn, is 't mogelyk, verzagten.
Maar 'k zie hem.

ZESDE TOONEEL.

CLOVIS, CLODOAD. *Lyfwachten.*

CLOVIS.

Zie, myn Vrind! hoe 't weldoen word beloond;
Zie, zie de vrucht der gunst, den Onderdaan betoond.
Maar dank zy 't Godendom, 't geen my 't verraad deed stuiten,
En tydig 't muitend Hoofd in boeien heeft doen sluiten!

Tegen de Lyfwacht.

Men breng' hem herwaarts. 'k Wil 't geheim van 't vloek-(verbond
Door pynbedreigingen hem persen uit den mond.
De Ryksprinsesse is van dien aanslag niet onwetend':
Men heeft den Moordenaar in haar vertrek geketent.
Noch vreest myn min 't beklag, als zy haar schuldig vind!
Maar schoon de Ontrouwe word van Sigibert bemind,
Hy, reeds my haatende, en door ouden wrok ontsteken,
Poogt zonder haar behulp zich mogelyk te wreken.

Digitized by Google

Voorkomen wy dien Prins: weêrspreek myn' last niet
Ontwapen Sigibert; bewaar hem... (meer;

CLODOAD.

Ja, myn Heer,
Uw vreeze is billyk: tracht uw' Broeder voor te komen:
Maar denk, dat Vorsten voegt hun wraakzucht in te too-
Verhaast geen straf... (men.

CLOVIS.

't Gevaar gehengt geen uitstel: ga;
Gehoorzaam myn bevel; of vrees myne ongenaê.

ZEVENDE TOONEEL.

CLOVIS, ALBEZINDE, *Lyfwachten*.

ALBEZINDE.

Ik weet hoe schuldig ik geächt word in uwe oogen.
Ja, Clovis, kerker my; ik stel me in uw vermogen.
Doch hoe ge my verdenkt, uw glorie is my waard:
Zy vergt my, schoon my niets voor uwe gramschap spaart,
Voor een' rampzalig' Vrind u tot genaê te dwingen.
Ja, 'k schroom niet deze deugd u moedig op te dringen.
Zie in myn' grootschen eisch, hoe hoog ik Clovis acht,
En welk een edel blyk ik van zyn min verwacht.
De kalmte hou' de zege op uw gerechte woede!
Gedenk hoe Albeziende u 't dierbaar leven hoedde.
Hadde ik u niet bemind, men moordde u, my ter wraak....
Ach!... 'k heb te veel gezegt, dan dat ik zulks verzaak'.
Ik, rustloos, sidderende, om uw lyfsgevaar te weeren,
Voelde in myn hart de min, myns ondanks, triomferen,
En zocht, hoe duur 't my stond, u van de dood te ontslaan;
'k Heb glorie, pligt en bloed, alleen om u, verraên.
'k Sta u de zege toe, gy hebt ze op my gewonnen;
Maar laat uw dankbaarheid my ook myn' eisch vergonnen:
De Gryzaard, op uw' last, door 's krygsmans wreed geweld,
Uit myn vertrek gerukt, zy in myn magt gestelt.

Schoon

Schoon zo strafwaardig als uw gramschap hem wil noemen,
En waardig duizendwerf dat ieder hem moet doemen,
Nochtans zyt gy aan hem vergiffenis verpligt:
Nooit waart gy, zonder zyn vermeten, onderricht
Dat ik u minne. Ik neem myn toevlucht tot uw goedheid.

CLOVIS.

Door die betuiging smaakt myn ziel de hoogste zoetheid!
Myn leven, 't hoog gebied, en wat ik ooit ontfing,
Ten blyk' van 's Hemels zorg, is by uw gunst gering.
'k Zal u gehoorzaam zyn. Maar doe my ook doorgronden
Wat duur belang u aan zyn welzyn houd verbonden.
Wie is die Vreemdeling? waarom myn hoofd belaagd?
Dien laffen aanslag met uw' bystand onderschraagd?
Gy, gy, die veinzend my naar 't outer zoud geleiden,
Niet tot een' echtband, maar tot een rampzalig scheiden!
Ruk my uit d'angst, waar door ik wantrouw aan myn Hof.
't Genade en gunste doen strekt my tot vreugdestof.
Maar wie begeert die? spreek: wie zyn myn Hoofdbelagers?

ALBEZINDE.

Al 't Fransche Heldenbloed, de waardige Onderschragers
Van Vrankryks troon. Zyt gy onwetende van 't leed
Dat Gellon aan myn Huis en de Onderdanen deed?
En hoe het Godendom rechtvaardig aan de Zonen,
Voor 't vaderlyk vergryp, zyn strengheid zal betoonen?
Doch, prent een eedle schaamte u schoone indruk in,
Wees de eerste van uw' Stam die waare glorie winn':
Zorg, dat uw heldendeugd u by 't heelal doe roemen;
De naneef zich verheug' in zich uw bloed te noemen!
Leer, leer u, door 't geluk der volken voor te staan,
Roemruchtig van de smet uws strafbren bloeds ontslaan.
Dus kunt ge, om loflyk ons in 't weldoen voor te streven,
Uw goedertierenheid een' nieuwen luister geven.
Zo strekke uw gunst alleen het menschelyk geslacht
Ten voordeel, zonder dat ge op 't uwe zyt bedacht!
Dus, zonder dat gy poogt in 't vloekverbond te dringen
Van hen, die, door verraad, u naar het leven dingen,

Ja, zonder na te gaan wat hen hebbe aangespoort,
Voegt u, zo u de liefde en glorie noch bekoort,
Aan niets, dan aan die beide, uw noodlot op te dragen.
Denk niet, dat Albezinde u schandlyk durft belagen.
Gruw voor 't vermoeden zelfs dat ze u zo laf misleij',
Opdat ze aan 't eedgespan een wisser kans bereij'.
De min, die u behoedde, en schrikt voor gruwelvonden,
Waakt voor een levendaar ik't myne aan heb verbonden.

CLOVIS.

Hoe meer gy eischt, hoe meer uw zorg uw' eisch belet:
Myn glorie weigert, zich te richten naar uw wet.
Zoude ik genade doen? en, zonder hunne ontwerpen (pen?
Te ontdekken, andermaal hun stoute moordzucht schep-
't Waar' zwakheid in een' Vorst, indien 't geen lafheid
Die zorg voegt Koningen vooral in ryksgevaar. (waar',
Myn goedertierenheid zal beter zich vertoonen,
Als ik grootmoedig myn belagers zal verschoonen,
Na 't blyken van hun schuld. Prinses, zo gy myn' roem
Behartigt, styf dien toets, opdat men niets verbloem'.
Gy zelf, doe my bericht wie toelegt op myn leven.

ALBEZINDE. (ven?

Wel aan... Wat doe ik? Goôn!... Moet ik u antwoord ge-
Dat uw Gevangen kome, en my zyn' wille ontvouw'.

CLOVIS.

Wat zegt gy? Hoe! wat recht heeft hy op u, Mevrouw?

ALBEZINDE, *knielende.*

Doe, zo ge my bemint, dien Vreemdling herwaarts treden.
'k Zal, na zyn mondgesprek, den aanslag u ontleden.

CLOVIS.

Wat moet ik denken? Goôn!

Tegen Albezinde.

Ik zal uw' wil voldoen.

Tegen de Lyfwacht.

Myn Lyfwacht! ga, doe uw' Gevangen herwaarts spoên.

Tegen Albezinde.

Gy ziet, hoe Clovis u in alles wil behagen.

Digitized by Google

Doe myn gehoorzaamheid in 't eind' de vruchten dragen
Van 't zuivre liefdevuur: dat deze dag, Vorstin,
Ons beider heil bewerk', door 't kroonen onzer min!
Verkies, indien ge 't bloed des Vreemdlings...'k Zie hem
Tegen de Lyfwachten. (komen.
Vertrekt.
Tegen Albezinde.
Denk wat gevaar die Lievling heeft te schroomen.
Zyn leven en zyn dood staat noch aan u.

ACHTSTE TOONEEL.

CHILDERIK, *geboeid*; ALBEZINDE.

ALBEZINDE, *ter zyde.*
ô Smart!
Hoe knelt zyn keten myn ontsteld en rustloos hart!
Tegen Childerik.
Ik yze, omdat ik zelf u doe in ketens zuchten.
Beschouw myn wanhoop in uw droevige ongenuchten!

CHILDERIK.
Uw teedre gunst verzagt myn wreed verdriet, Mevrouw!
Gy deeldt groothartig in myn' doodelyken rouw!
Wel aan, men wapen' zich, om 't Lots gestrenge plagen
Bezadigd te ondergaan, en zwaarder leed te dragen.

ALBEZINDE.
Die onverschrokken moed voegt een' rechtschapen' Held.
Maar ware u de overmaat van uwen ramp gemeld,
En welk een waarde hand met ketens u belaadde,
Hoe zoud gy sidderen voor 't Noodlots ongenade!
Uw droefheid vond gewis geen' troost in myne klagt'.

CHILDERIK. (kracht.
Neen, neen; uw vriendschap sterkt myn' moed met nieuwe
Myn hart behoud voor u de teêrheid van een' Vader!

ALBEZINDE.
Ik ben die tederheid onwaardig; ken myn nader.

Digitized by Google

Ik Verdien uw ongenade, uw grimmigheid.

CHILDERIK.

Hoe! Gy?

ALBEZINDE.

Ach! dat myn misdaad u niet meer verholen zy!
Een welgeäarde ziel vind, in haar schuld te ontdekken,
Het eenig middel dat haar kan tot troost verstrekken.
Noch meer te veinzen waar' voor u een nieuwe hoon.
Indien uw Vyand leeft, noch praalt met staf en kroon,
Gy 't scepterrecht ontbeert, rampzalig zyt gekluisterd,
Ik ben 'er de oorzaak van; 'k heb dus myn' roem verduistert.

CHILDERIK.

Wat zegt gy?

ALBEZINDE.

'k Sidder voor die onrechtvaerdigheid.
'k Heb, op myn' moed te stout, myn eigen hart misleid:
'k Wilde u een krachtig blyk van myn getrouwheid geven:
'k Stond vaardig, u ten zoen, den tempel in te streven,
Uw' vyand Clovis voor 't altaar te doen vergaan:
Maar 'k voelde my te zwak de min te wederstaan.
Ik dekte voor zyn oog vergeefsch myn zielsgepeinzen; (zen.
'k Wist hem, in 't uiterste uur, myne yzing niet te ontvein-
Een zucht, myn hart ontglipt; myn felöntroerd gezicht,
Heeft, in myn' weêrwil, hem van ons geheim bericht.
'k Heb u te zwaar misdaan: doem, doem vry myn trouw-
loosheid.
Myn wroegingen, myn smart, de schaamte myner boosheid
Vereischen dat ik sterf, terwyl uw mond my vloek',
En 't hemelsch Recht uw wraak in myn verdelging zoek'!

CHILDERIK.

Gy blaakt voor Gellons Zoon? ô Gruwel! wat wy hooren!

ALBEZINDE.

(ren:
Zyn deugd kon 's Vaders schande uitwisschen, my bekoo-
Haar luister trof myn hart... Maar waarom deze dag
Geen proef genomen wat ze op zyn gemoed vermag?
Ik, van zyn' stryd bewust, verzekerd dat zyn goedheid
Zou

Zou triomferen op zyn gramschap en verwoedheid,
Dacht menigwerf aan hem 't geheim te doen verstaan,
U door myn tranen uit uw hegtenis te ontslaan.

CHILDERIK.

Welk een onëedle hoop, die 't heldenhart doet yzen!
Hoe! zoud ge uw' Koning tot die schande en smaad verwyzen?
Myn' naam ontdekken aan myn' Ryksgeweldenaar?
Hem smeeken, in 't verraad, dat hy my 't leven spaar'?

ALBEZINDE.

De opvolging van een' troon, door snoodgeweld bekomen,
Heeft vaak zyne eedle ziel met wroeging ingenomen.
My vleit een zoete hoop. Waar' hem uw lot gemeld!
Ach! hadde ik uwen ramp hem levend' voorgesteld!
Indien ik, u ter gunst, hem op myn' echt deed hopen,
Zyn deugd zou hem gewis tot heldenwondren nopen.
Hy eischt myn huwlyk tot uw losgeld; en ik wacht
Dat zyn grootmoedigheid ons blyke in schooner kracht.

CHILDERIK.

Wel, word de buit van hem dien gy zo hoog durft roemen,
Van 't Kroost eens Monsters, dat uw' Vorst ter dood dorst doemen;
Eens Dwinglands, die, verzaad van 't koninklyke bloed,
Op eene onweêrbre Vrouw lafhartig heeft gewoed,
Uw' Broeders moordde, u moest voor 't zelfde wee doen vreezen:
Maar vlei u niet, dat ik zo eereloos zou wezen
Dat ik regeeren zoude, en leven, tot dien pryz'.
Nooit wacht ik van het lot het minste gunstbewys.
Niets blyft my ovrig: 'k zal nochtans den roem verwerven,
Dat ik grootmoedig zal...

ALBEZINDE.

Wat zult ge?

CHILDERIK.

Als Koning sterven;
Myn vonnis hooren, als 't my voegt. Ik heb myn' pligt,
Tot weêrverkryging van myn erfgebied, verricht.
Gy, wie ik myn geheim betrouwde, met myn leven,

Digitized by Google

Myn Vrienden! 's Hemels hulp, 't heeft alles my begeven.
Myn lot is in myn' val niet min roemwaard geächt:
't Geen 't menschdom grootsch bestaat hangt af van 's Hemels magt.
't Is ydel wat men poog', 't en zy de Goôn 't gehengen;
Hun zege moet ons werk met roem ten einde brengen.
't Is weinig, dat een Vorst, wiens wensch naar glorie strekt,
Zyn' Vyand overwint, zich 't hoofd met lauwren dekt;
Dat hy de heerschkunst weet, en door alle eeuwen heenen,
Den naneef 't voorbeeld eens Verwinnaars kan verleenen;
Men oordeelt hem eerst recht wanneer zyn dood genaakt.
't Grootmoedig sterven is, 't dat ons tot Helden maakt.
Ik daal ten grave, maar niet van de hoop versteken
Dat myn doorluchte Zoon zyn' Vaders smaad zal wreken.
Myn Sigibert is niet in zyn' Vervolgers magt.
Licht word der Goden toorn voor dezen Zoon verzagt,
Zo verre dat zy, moede een' Dwingland te onderschragen,
Hem, 't bloed van Faramond, in 't end' de kroon doen dragen.

ALBEZINDE.

Vergun my, Vorst!...

CHILDERIK.

Uw bede is vruchteloos: laat af;
Vaarwel. 'k Wensch om den dood, en daal vernoegd in 't graf.
Zoude ik, door schaamte en smart, het leven niet verzaken,
Nu gy, myn Heldenbloed! in strafbre min durft blaken?

ALBEZINDE.

Neen; ik verlaat u niet: gy sterkt my in myn' pligt:
'k Wil met u leven, of vergaan voor uw gezicht.

Einde van het Vierde Bedryf.

VYF-

VYFDE BEDRYF.

EERSTE TOONEEL.

CLOVIS, GONTARIS. *Lyfwachten.*

CLOVIS.

Ja, Gontaris, ga, doe den Vreemdling herwaarts leiden.
Ontbied de Ryksprinses.

TWEEDE TOONEEL.

CLOVIS, *alleen.*

'k Wil weten wat hun beiden
Bewust is van 't verraad; en teffens, of myn min
Word afgeslagen, of bekroond door myn Vorstin.
Wat wil de ontroering, my na 't aanzien bygebleven
Van een' Rampzaligen, die toeleide op myn leven?
Een heimelyke drift, in weêrwil van zyn schuld,
Maakt dat ik naauwelyks des Vreemdlings afzyn duld.
Ach! is 't verwondringwaard zyn smart my aan te trekken.
Daar 't Voorwerp van myn min hem durft tot voorspraak strekken?
'k Zie Albezinde, om hem, van myn geluk vervreemd.
Ik beef voor 't groot belang dat ze in den aanslag neemt!

DERDE TOONEEL.

CLOVIS; CHILDERIK, *geboeid.* *Lyfwachten.*

CLOVIS.

Tree toe, Rampzalige!

Ter zyde.

Wat onverschrokken wezen!
Wat Majesteit is in dat heldenöog te lezen!
'k Voel myne ontsteltenis vermeerd op dat gezicht;
'k Voel dat my alles tot meêdoogendheid verpligt.

Tegen

Digitized by Google

Tegen Childerik.

Gy zyt misdadig, door uw' toeleg op myn leven.
Doch denk vry, wat u hebb' tot moorden aangedreven,
Zo dra de misdaad in 't byzonder my belangt,
Dat hy, die schuldig is, gewis genade ontfangt.

CHILDERIK.

Waar ben ik? groote Goôn!

CLOVIS.

Spreek; wil my niet verbergen
Wie u zo schandelyk een' koningsmoord dorst vergen.
Wat dreef u tot dit stuk?

CHILDERIK, *ter zyde.*

... Nooit voelde ik, dat myn ziel,
Zelfs op 't gezicht myns Zoons, in meer ontroering viel.

CLOVIS.

Spreek; antwoord my.

CHILDERIK.

Gy zyt verpligt myn bloed te storten,
Myn leven, teffens met myn droevig lot, te korten!

CLOVIS.

'k Wil dat gy my voldoet op 't gene ik u gebied'.
Ontdek me uw naam, uw' rang; verzwyg me uw afkomst niet.

CHILDERIK,

Ontzie, ontzie zo diep in myn geheim te dringen.
'k Zocht u dit oogenblik het staal in 't hart te wringen.
Stoot toe. 'k Heb reeds gezegt al 't geen gy weten kunt.

CLOVIS.

Ach! wie ge zyt, aan wien myn hart de zege gunt,
Tot voorspraak strekt! laat u myn goedheid overwinnen;
Red me uit de siddring van myn felöntroerde zinnen.
Verklaar me uw duister lot.

CHILDERIK,

't Is vruchteloos, myn Heer,
Dat gy geheimen poogt te weten, die myne eer,
Myn dierbre glorie u voor eeuwig moet verbergen:
Uw hoog gezag zou my vergeefs de ontdekking vergen,

Wyl

Wyl dood en leeven, wraak, en dankërkentenis,
Wanneer myn glorie spreekt, my onverschillig is.

CLOVIS.

'kBen eindelyk moede aan u, Ondankbre! gunst te toonen:
De heimlyke inspraak, die uw leeven wou verschoonen,
Vergeefs voor u gekweekt, verdoof ik in myn hart.
Zo triomfeer' myn wraak! nu gy myn goedheid tart.
Wy zullen zien, zo dra ge op 't straftooneel zult stygen,
Of ge ons uw vloekgespan hardnekkig zult verzwygen;
Of ik u vruchtloos tot uw naamsontdekking dwing.

Tegen de Lyfwacht.

Men geev' hem over aan de wreedste foltering...
Neen; toef.

Ter zyde.

Ik voel myn wraak verheerd door mededogen,
Hoe meer ik hem aanschouw, hoe meer ik word bewogen.
Kan 't zyn, ô Goden! dat my de oorzaak blyft bedekt,
Die my zo krachtig dryft, en tot zyn welzyn wekt?

VIERDE TOONEEL.

CLOVIS; CHILDERIK, *geboeid*; GONTARIS. *Lyfwachten.*

GONTARIS.

'k Heb last u dezen brief, myn Vorst, ter hand te stellen,
Aan my terstond bezorgd door één der rotgezellen.

CLOVIS, *den Brief lezende.*

Hoe! wat verwondering bevangt me, op dit gezicht!

Tegen Gontaris, en de Lyfwachten.

Vertrekt. ô Hemel! 'k Zie uw' eisch; 'k verneem myn' pligt!

VYFDE TOONEEL.

CHILDERIK, *geboeid*; CLOVIS.

CHILDERIK.

Wat martgy, Clovis? Laat myn dood u wraak verschaffen.

CLO-

CLOVIS, *hem den Brief geevende.*

Lees; oordeel, of ik u behouden moet, of straffen.

CHILDERIK *leest.*

„De Vreemdeling, Clovis, dien gy streng gekluisterd (houd,
„Is Childerik, wiens dood men vruchtloos had besloten;
„Die door uw' Vader wierd, om 't scepterlot, mistrouwt,
„En, tot 's Lands rust, gedoemt met all' de Vorstenloten.

Goôn!

CLOVIS.

Zyt gy Childerik? Is 't dit, dat uwe zorg
Voor myn' ontroerde geest, als 't grootstgeheim, verborg?

CHILDERIK. (gen.

Dit schrift moet Clovis tot myn doods verhaasting dwin-
Doch, hoe uw wraak my moord, door wreede folteringen,
Myn leeven is my geen' gehaatte logen waard;
Die lafheid voegt alleen rampzaalgen, laag van aard.
'k Ben Childerik: stoot toe. Gy moet uw' Vader wreken.

CLOVIS.

Uw fierheid, vreemd van my vergeeving af te smeeken,
Vergeet de Ryksprinses, gewikkeld in uw' val...

CHILDERIK.

Gelooft gy, dat ik voor uw dreigen schrikken zal? (ven?
Door welk een recht wierd gy op Vrankryks troon verhe-
Word ik gekluistert, durft gy my beveelen geeven? (baar!
Verantwoord u. Wie schonk u 't kroonrecht? Spreek, Bar-
Verkreeg gy 't, als de Zoon van 's Ryks Geweldenaar,
Ten zetel opgebeurd door moorden?...

CLOVIS.

Groote Goden!

CHILDERIK.

Ben ik de woede van dien Dwingeland ontvloden,
Voleind zyn' gruwel in uw' Opperheerschers dood:
Toon u dus waardig 't bloed waar uit gy 't licht genoot.
Een vreeslyk Offer ziet ge in uwe ontmenschte handen.
Wilt gy gebiên? Doorstoot uw' Konings ingewanden:
Munt dus in gruwlen uit. Waarom my gunst betoond?

Daar

Digitized by Google

Daar nooit Geweldenaar zyn' wettig' Vorst verschoont.
Volg, volg dat staatsbelang: waar toe zoud gy 't verachten?
Wat kan ik anders van myn' Dwinglands Zoon verwachten?

CLOVIS.

De kroon. ô Ja, myn Vorst! zy komt u wettig toe:
't Zy me eers genoeg, wanneer ik ze u aanvaarden doe!

(Hy ontboeit Childerik, en knielt.)

Ik heilige u myn trouw; 'k erkenne u voor myn' Koning:
Gelukkig deze dag! waar in myn pligtbetooning
U kennen doe, dat, schoon myn Vader snood misdreef,
Ik de euveldaden vliede, en voor het moorden beef.

CHILDERIK, *aan zyne knien Clovis omhelzende.*

Ach! hoe volmaakt een Prins! Geen Gellon was uw Vader;
Nooit vond men zo veel deugds in 't Kroost van een' Verrader.

ZESDE TOONEEL.

CHILDERIK, CLOVIS, ALBEZINDE.

ALBEZINDE, *achter op het Tooneel.*

Wat zie ik? Clovis aan de knien van Childerik!

CHILDERIK.

Tree toe, Prinses! tree toe, en matig uwen schrik.
Dees Held verrukt myn hart; erkent my; breekt myn banden;
En stelt grootmoedig my den scepter weêr in handen.

ALBEZINDE.

Ik ken Prins Clovis aan deeze edelmoedigheid:
'k Heb met dees' uitslag my niet vruchteloos gevleid;
Verzekerd dat zyn deugd u zou 't gevaar onttrekken.

CLOVIS.

Ach! waarom dan gemaard met my zyn' naam te ontdekken?
Daar nooit myn zielsgeheim voor u verborgen waar'.
Gy hebt myn deugd mistrouwt; het blykt my zonneklaar.

ALBEZINDE.

't Vergroot uw' roem, die min verdacht word door myn zwygen:
't Moet onbetwistbaar u elks achting doen verkrygen.

De Nyd, die 'r aller plaats den snooden Laster vind,
Hadde uitgekreten dat de Liefde u had verblind;
Dat die verwyfdheid u de kroon had doen verzaaken;
Daar thans uw heldenhart voor niets betoont te blaken,
Dan voor de waare deugd. Gy offert uwen rang
(ô Pooging, uwer waard!) alleen aan haar belang.

CHILDERIK.

Waarmede kan myn ziel haar dankbaarheid doen blyken
Voor deez grootmoedigheid, in 't afstaan deezer Ryken...?

ZEVENDE TOONEEL.

CHILDERIK, CLOVIS, ALBEZINDE, GONTARIS.

GONTARIS.

Ontwyk het staal, myn Vorst! tot uw bederf gesmeed.
De ontrouwe Clodoad en Lisius zyn gereed,
Door uwen Broeder-zelfs aan 't hoofd der Muitelingen
Lafhartig aangevoerd, om in 't Paleis te dringen.
Vergeefsch word de ingang hen dit oogenblik belet:
Ik zag uw Lyfwacht, door dien woesten hoop bezet,
Hoe dapper strydende, in het ende nederbukken:
De Muiters trachten uw' Gevangen u te ontrukken;
't Getal vermeerdert, met hun woede.

CHILDERIK, *tegen Clovis.*

Volg myn spoor;
'k Zal hen beteugelen. Men koom' hen rustig voor!
'k Zal hen uw deugden, vol verwondering, doen eeren.

CLOVIS.

Wel aan! voor aller oog zal ik u hulde zweeren.

ACHTSTE TOONEEL.

ALBEZINDE, *alleen.*

Wat edelmoedigheid!... Maar 'k voel myn' geest ontroerd;

Nu 't woedend' krygsgeweld hen uit myne oogen voert!
Hoe! daar des Hemels gunst my, diep in smert gedompeld,
Met onverwachte vreugd behaaglyk overrompelt,
Daar ik bemind word van den allergrootsten Held,
Myn Koning op den troon gelukkig word hersteld,
Wat ydele indruk doet myn ziel noch angstig wegen?
Ach! moet ze, in weêrwil van dat heil, niet alles vreezen?
Daar elk den standaard volgt van Loosäards, die verwoed
En vuurig dorsten naar myn' Minnaars dierbaar bloed!
Daar wreede Sigibert hem listig tracht te vellen!...
Ach! is 't my mooglyk all' myn rampen op te tellen?

NEGENDE TOONEEL.

ALBEZINDE, ELLENIRE.

ALBEZINDE.

Waar heen, myne Ellenire? Ik sidder voor den rouw
Van uw ontroerd gelaat. Wat is 't?...

ELLENIRE.

Ik beef, Mevrouw,
Voor de ongevallen, die ge onmooglyk kunt ontwyken.
Prins Clovis voelt misschien dit oogenblik de blyken
Van 's Hemels gramschap.

ALBEZINDE.

Ach! wat zegt gy?

ELLENIRE.

Ydel is 't
Dat hy de zegepraal aan de overmagt betwist.
Die Muiters, of veelëer trouwhartige Onderzaten,
Die hunnen Opperheer in geen gevaar verlaten,
Omringen dit Paleis. Verwinnaar Sigibert
Dringt door, opdat zyn staal zich wreke op Clovis hart;
En 't is waarschynelyk, (gy kent zyn heimlyk wrokken,)
Dat hy zyn wraakzucht reeds zeeghaftig heeft voltrokken.

ALBEZINDE.

Ach! kan ik twyflen aan de ontroering die my drukt,
Of dit verwoed beſtaan dien Wreeden zy gelukt?
Beminde Clovis, die my levende moest derven!
'k Ben de uwe in uwen dood, en volge u in het ſterven.
Maar 't is gedaan...

TIENDE TOONEEL.

ALBEZINDE, LISUS, ELLENIRE.

ALBEZINDE.

Myn Vriend! wat bitter ongeval
Verwekt uw tranen?

LISUS.

't Geen u eeuwig ſmarten zal.

ALBEZINDE.

Heeft Childerik niet meer? Is Clovis 't licht benomen?

LISUS.

Uw Clovis leeſt.

ALBEZINDE.

Is dan de Koning omgekomen?

LISUS.

Ach! hy, die Clovis by het levenslicht behield,
Zelf doodelyk gewond, ziet Sigibert ontzield.

ALBEZINDE.

Wat hoore ik, groote Goôn!

LISUS.

Wy, driftig ingedrongen,
Opdat de Koning werd' aan 't doodsgevaar ontwrongen,
Vermeeſtren dit Paleis; 't geen, vruchteloos bezet
Van krygsvolk, ons Gevolg den ingang niet belet.
Terwyl wy heftig voor des Konings vryheid ſtreden,
Komt hy gewapend, en al juichend, tot ons treden
Verzelt van Clovis; wiens vernoegd en bly gezicht
Ons tot verwondring en nieuwsgierigheid verpligt.

De

Digitized by Google

De Koning wenkt, en zegt, terwyl we eerbiedig luistren:
„ Doorluchte Volken, die 't gezag niet laat verduistren
„ Van uwen Opperheer, maar edelmoedig toont
„ Wat zuivre trouwe en deugd in uwe harten woont!
„ Vreest niet voor hem of my, terwyl ik, vry van banden,
„ Door Clovis word herfteld in 't erfrecht dezer Landen.
De ontmenschte Sigibert, die, fel door nyd geknaagd,
Prins Clovis met een oog vol razerny belaagt,
(Ach! wie voorzag dien ramp!) door 's Konings reên verwoeder,
Afgunftiger dan ooit op zyn' gewaanden Broeder,
Schiet toe, en dreigt dien Prins met opgeheven hand:
De Koning zag zo dra den Held niet aangerand,
Of hy, die 't middel zoekt om hen van één te fcheiden,
Niets van hun woede vreest, vliegt rustig tusfchen beiden:
Maar Sigibert, verblind door zyn' rampzaalgen haat,
Vol ongeduldś, op dat zyn bloeddorst werd' verzaad,
Dorst zyn gevloekt geweer in 's Konings boezem ploffen!
Prins Clovis, in de ziel door 't naar gezicht getroffen,
In gramfchap blakend', velt, met zyn geducht geweer,
Dien Snoodaart, zwaar gewond, voor 's Konings voeten neêr.
En ftraft de misdaad, dus als vadermoord gewroken.
De ontmenschte Booswicht, ziende op zich elks woede ontftoken,
Hoort met verachting 's volks verwyt en vloeken aan,
En wil, zieltoogende, door nieuwe wraak vergaan:
Zyn razerny geeft hem, door wanhoop aangedreven,
Vernieuwde krachten, tot verlenging van zyn leven:
De Ontzinde, die naar 't bloed uws waarden Minnaars dorst,
Loert met een bevende arm op Clovis heldenborst;
Maar 't ftaal, zyn vuist ontglipt, toont hem zyn onvermogen;
Dies vest hy, dol van fpyt, op Childerik zyn oogen,
En zegt: „ Myn dood genaakt; maar 'k daal vergenoegd in 't graf,
„ Nadat ik u ontzielde, en Gellon wrake gaf:
„ Hy was myn Vader: 'k wil 't geheim niet meer verbloemen,

„ Waar door gy Clovis, maar niet my, uw Zoon moet noemen,
„ Nu myn mislukte hoop dien Prins bezitter laat
„ Van minzame Albezinde en dees' geduchten Staat.
„ Te zwygen, waar' myn ziel de zoete vreugde ontrukken,
„ Die my in 't sterven streelt met 's Vyands ongelukken.
„ Ach! had ik hem, als u!... Hy sterft. Elk yst, en treurt,
Op 't zien der sidderingen, die aller hart verscheurt.
Goon! is 't my mogelyk te melden, wat ontroering
Den Zoon, den Vader trof? met hoe veel zielsvervoering
Des Prinsen deugden door den Koning zyn geroemt,
Die zich gelukkig in zyn' Zoons omhelzing noemt!
De dappre Jongeling, ontroostelyk, bewogen
Met 's Vaders ongeval, voldoet met weenende oogen,
Als brave Telgen voegt, den teedren kinderpligt.

ALBEZINDE.

'k Beef van verwondering en schrik!... Wat naar gezicht!
Rampzalige Opperheer!

LISUS.

ô Droevige vertooning!

ELFDE TOONEEL.

CHILDERIK, *gewond*, CLOVIS, ALBEZINDE, CLOTIOAD, LISUS, GONTARTS, ELLENIRE. *Lyfwachten.*

ALBEZINDE.

Helaas! in welk een' staat ontmoet ik u, myn Koning!

CHILDERIK.

Men dank' den Hemel! Dat geen vruchtelooze klagt
De goedertierenheid van 't Godendom verkracht!
Hun gunst, Prinsesse, heeft uw' Koning, vóór zyn sterven,
Van 't wederbarstig lot verzoening doen verwerven.
Natuur verleende aan ons een' indruk, die ons bloed,

Digitized by Google

Ondanks de ſtaatzucht, heeft voor laffe wraak behoed.
Uw Minnaar is myn Zoon! de Hemel ſlaakt myn banden,
En wreekt ons van 't geweld der ſnoode Dwingelanden!

ALBEZINDE.

Helaas! hoe bitter word dit vreemd geluk betreurt,
Terwyl de wreede dood u uit onze armen ſcheurt!

CLOVIS.

Meêdoogenlooze Goôn! gy ſchenkt me een' Vader weder,
Maar ſlaat hem teffens door eens Moorders ſtaal ter neder!
Wat gruwzaam oogenblik! ô doodelyk verdriet!

CHILDERIK.

Bepaal uw' bittren rouw; beklaag myn noodlot niet.
'k Voel dat ik Vader ben! Ik ſterf, maar niet rampſpoedig,
Herboren in een' Zoon zo groot, zo edelmoedig!
Ik laat myn Ryken aan een' Held, den ſcepter waard,
En hebbe (ô zoetſte vreugde!) u 't levenslicht geſpaard!

CLOVIS.

Ach! had myn bloed, in plaats van 't uwe, mogen ſtroo- (men!

CHILDERIK.

Myn leeftyd zou nochtans wel haast ten einde komen.
Het Godendom heeft u een eedler lot bereid.
Vervul hun hoog beſluit door uw grootmoedigheid:
Volhard, in uwe jeugd, op 't heldenſpoor te ſtreven.
U voegt niet voor u zelf, maar voor uw volk, te leven.
Bevestig uwen troon, zo vast op 't recht geſticht,
Dat gy den Naneef tot verwondering verpligt!
Dat honderd Koningen, uw glorieryke Loten,
De ſchrik en wellust zyn van hunne tydgenooten!
Dat deze Opvolgers van uw Ryk, vernuft en vlyt,
Als Scheidsliên zyn geëerd der Prinſen van hunn' tyd!
Vooral, myn Zoon, vooral, beſcherm de hooge altaren,
En leer uw Volk 't ontzag voor 't Godendom bewaren.

Tegen Liſus.

Myn Liſus! ſterk myn' Zoon met uw' getrouwen raad.
Uw Stamhuis vorme uw Kroost tot Zuilen van den Staat!

Te-

Digitized by Google

Tegen Albezinde.

Prinses! deel met myn' Zoon myn erfrecht op dees Landen;
Voeg u te samen door onbreekbre minnebanden.
Dat ik u Dochter noeme! en dat, door uwen echt,
De koninklyke Stamme op nieuws werde opgerecht!
Treed toe. Bedroeft u niet... Ik voel myn kracht vermindren.
Omhelst my voor het laatst... Vaart wel, myn waarde Kindren!

EINDE.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google